

KOMPA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 338 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΣΤΑ
ΔΕΥΚΑ
ΚΕΛΙΑ

■ Ψυχολογικός πόλεμος με το ασφαλιστικό

ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ το ασφαλιστικό και ειδικά την «τρύπια» χρηματοδότηση που θέσπισε ο νόμος Ρέππα δεν έχει καμιά αμφιβολία ότι αυτά που λένε η Κομισιόν και το ΔΝΤ, ότι δηλαδή θα απαιτηθούν νέες ρυθμίσεις, είναι πέρα για πέρα σωστά. Φυσικά, η Διεθνής του κεφάλαιου, όταν μιλά για νέα παρέμβαση, έχει κατά νου νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές (αύξηση ορίων ηλικίας, μείωση συντάξεων κ.λπ.).

Εχει γίνει επίσης σαφές, ότι η κυβέρνηση δεν προτίθεται να ανοίξει άμεσα το ασφαλιστικό. Τουλάχιστον μέχρι την άνοιξη, όποτε μπορεί να καταφύγει σε νέες εκλογές, για να παρατείνει τη θητεία της και να μπει με ανεβασμένο τσαμπουκά στη μάχη. Τα στελέχη της απλώς πετάνε κάποιες κουβέντες, μοιράζουν τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών κι όταν ξεσπάσει θόρυβος βγαίνει ο Ρουσόπουλος και τα μαζεύει.

Στο παχινίδι αυτό, όμως, μπήκε για τα καλά και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, η οποία υπερασπίζεται την υπάρχουσα κατάσταση, ενώ ξέρει πολύ καλά ότι ο νόμος Ρέππα είναι «τρύπιο» και πως το ΙΚΑ ήδη συσσωρεύει νέα αιτήματα. Αυτός ο νόμος, όμως, έχει και τη δική της υπογραφή. Πέρα απ' αυτό, όμως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία παίζει το ρόλο του κοινωνικού αμορτισέρ. Γατζώνεται από τις πιο ήπιες εκδοχές της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης, βγάζει κραυγές και εξαπολύει κορόνες, χωρίς να προτείνει απολύτως τίποτα για το υπαρκτό πρόβλημα των ελλειμάτων της ασφαλισης. Ετσι, ισχυροποιεί την τεχνοκρατική προπογάνδα η οποία με σημαία της τα ελλείμματα παρουσιάζει τις νέες ανατροπές ως μονόδρομο.

Το πραγματικό ταξικό αίτημα για πλήρη ασφάλιση για όλους τους εργαζόμενους, με δαπάνες των καπιταλιστών και του κράτους τους εξοστρακίζεται στο πυρ το εξώτερον και οι εργαζόμενοι καλούνται να ξεχάσουν ένα από τα πιο στοιχειώδη δικαιωμάτα τους και να μπουν σε μια κουβέντα κι ένα παζάρι για το πόσα θα τους κόψουν αυτή τη φορά. Ετσι που να παραλύσει από τώρα κάθε διάσθεση γι' αντίσταση.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

- Ο Κ.Β 400 ευρώ
- Ο Π. Μ. 50 ευρώ

● Απεργία πείνας στον Κορυδαλλό από τους έγκλειστους των λευκών κελιών ●●● Που δεν δέλουν να τους μετατρέψουν σε άγρια δηρία κλεισμένα σ' ένα μεταλλικό κλουβί ●●● Αυτή η ντροπή για την κοινωνία μας πρέπει να τελειώσει ●●● Εδώ δεν χωράνε μισόλογα και κλειστά μάτια ●●● Ουδείς ζήτησε από κανέναν να ταυτιστεί με τη 17Ν ●●● Ζητούμενο δεν είναι καν η σύγκρουση με το κράτος σε σχέση με την εκτίμηση των οργανώσεων ένοπλης πολιτικής βίας ●●● Το ζητούμενο είναι κάτι πολύ απλό, απλούστατο ●●● Να εφαρμοστεί ο νόμος ●●● Οσο κι αν φαίνεται παράξενο, εκείνοι που παρανομούν εν προκειμένω δεν είναι οι πολιτικοί κρατούμενοι, αλλά οι διοικούντες το κράτος ●●● Εφόσον δεν προβλέπεται ειδικό καθεστώς κρατουμένων και κράτησης, γιατί το εφαρμόζουν; ●●● Ας θυγουν κι ας πουν ανοιχτά ότι πρόκειται για ειδική κατηγορία κρατουμένων ●●● Οχι να δηλώνουν υποκριτικά

ότι πρόκειται για κρατούμενους του κοινού ποινικού δικαίου και ταυτόχρονα να τους κρατούν σε πλήρη απομόνωση ●●● Ρωτάμε, λοιπόν: θα υπάρξει ανταπόκριση σ' αυτό το στοιχειώδες δημοκρατικό αίτημα; ●●● Θα ξεπλύνουν ορισμένοι τη ντροπή τους, έστω εν μέρει; ●●● 'Η δα εξακολουθήσουν να απέχουν και απ' αυτή την εκδήλωση του κινήματος αλληλεγγύης; ●●● Αν γίνει το δεύτερο, θα πρέπει ν' αρχίσουμε να αναρωτίμαστε για άλλα, πιο σοβαρά πράγματα ●●● Επιστροφή στη μίζερη πο-

λιτική πραγματικότητα ●●● Με άφοδον Γιωργάκη το Σαββατοκύριακο ●●● Και πολύ, πάρα πολύ γέλιο ●●● Το άτομο δεν παίζεται ●●● Δεν ξέρει ελληνικά, δεν ξέρει τα δέματα, δεν στροφάρει, ένα σκέτο δράμα για τους Πασόκους ●●● Ο Σημίτης έκανε σαρδάμ, αλλά κανείς δεν τον κατηγόρησε ότι δεν ήξερε τα δέματα ●●● Ετούτο το φυτό έδινε απαντήσεις με λιγότερες λέξεις από τις ερωτήσεις των δημοσιογράφων ●●● Και καλά αυτός, αλλά οι σύμβουλοί του δεν μπορούν να τον βάλουν να απο-

στηθήσει καμιά εκαποστή απαντήσεις σε ισάριδμες πιδανές ερωτήσεις; ●●● Φαίνεται πως δεν είναι καλός ούτε στην παπαγαλία ●●● Εκτός αν φοβούνται ότι μπορεί να μπερδευτεί και να δίνει απάντηση που αφορά άλλη ερώτηση ●●● Εμάς πάλι μας έκανε εντύπωση που δεν είπε ούτε λέξη για τη «συμμετοχική δημοκρατία» ●●● Τί διάλογο, τόσο σύντομα την ξέχασαν οι σύμβουλοί του; ●●● «Φύγε από δω μωρή», είπε ο ένας δεσπότης στον άλλο ●●● Και καράφαλισε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας που τους άκουγε ●●● Προ καιρού είχε καλέσει άλλον άγιο αδελφό του να πάει να χτενίσει τις κούκλες του ●●● Μωρέ καλά το είχε πει ο μπαρμπα-Κώστας ο Βάρναλης ●●● Ο δεός να σε φυλάει από τα πισινά του μουλαριού και από τα μπροστινά του καλογέρου ●●● Μόνο που κάτι λείπει από τη Βαρνάλεια δυμόσοφη ρήση ●●● Ε, δεν είναι όλοι οι καλογέροι ίδιοι ●●●

◆ Οταν έχεις και το μαχαίρι και το πεπόνι, το κόβεις όπως γουοτάρεις. Η κυβέρνηση, λοιπόν, στριμωγμένη στο θέμα της συντριβής του «Σινούκ», κάνει μια μεγαλοπρεπή ρελάνς και μιλάει πλέον για ενδεχόμενες πολιτικές ευθύνες. Οχι δικές της, όμως, αλλά της προηγούμενης κυβέρνησης, που αγόρασε τα συγκεκριμένα ελικόπτερα. Αν προκύψουν τέτοιες ευθύνες, τότε η κυβέρνηση θα ζητήσει τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής, δήλωσε ο Ρουσόπουλος. Πάμε για ντεύρμπι ή για αμοιβαίο κουκούλωμα; Μάλλον για το δεύτερο, αν συνυπολογίσουμε ότι τα «Σινούκ» είναι αμερικάνικης κατασκευής και προέλευσης. Απλά, η τράπουλα στο τραπέζι των μιζών πρέπει να ξαναφοράστει και οι καλοί πταίχτες μαθαίνουν να μπλοφάρουν.

◆ Ακόμα και ένας καραμπινάτος δεξιός (αικροδεξιός στην αρχή και στο μέσο της πολιτικής του καριέρας), όπως ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Κ. Στεφανόπουλος αισθάνθηκε την ανάγκη να διαφροτοπιήθει δημόσια από τα

εθνικοφασιστικά κηρύγματα του Χριστόδουλου, αλλά το αυτί του ρασοφόρου χούλιγκων (ή αλλιώς «μαύρης ρόμπος»), όπως τον αποκαλεί ο ραδιοφωνικός παραγωγός Γρ. Ψαριανός) δεν ιδρώνει με τίποτα. Η πολιτική ηγεσία τον εξελέξει και θα τον λουστεί μέχρι το τέλος. Γιατί είναι ισόβιος και υγιέστατος. Ο μόνος τρόπος να τον ξεφορτωθούν είναι να προχωρήσουν σε διαχωρισμό της Εκκλησίας από το Κράτος, όμως αυτό ούτε το θέλει ουτέ το μπορεί ο ελληνικός αστισμός. Η Ορθοδοξία είναι στοιχείο της κυριαρχησιδερούσας αισθητικής της Επιπροπής της Ελλάς, για τον λουστεί και τον αποκαλεστερό δρόμος για το κουκούλωμα. Από όσα βγαίνουν από το ρεπορτάζ, αμφίβολο είναι

ληνικό κράτος δεν κάνει ούτε τον στοιχειώδη εκσυγχρονισμό να καταργήσει τα θρησκευτικά από την Εκπαίδευση.

◆ «Τον επόμενο μήνα, η κατάσταση ασφαλείας στο Ιράκ θα είναι πολύ καλύτερη», δήλωσε στο Λονδίνο, το ανδρείκελο των κατακτητών στη Βαγδάτη Ιγιάντ Αλάουι, μετά από συνάντηση με τον Τόνι Μπλερ. Και γέλασε κάθε πτικρόμενος.

◆ Οταν έσπασε το σκάνδαλο Κεντρέη-Θάνου-Τζέκου και έμπαινον στη μέση οι εισαγγελείς, γράφαμε πως αυτός είναι ο ασφαλεστερός δρόμος για το κουκούλωμα. Από όσα βγαίνουν από το ρεπορτάζ, αμφίβολο είναι

αν οι εισαγγελείς θα μπορέσουν να ασκήσουν ποινικές διώξεις για κάποια πλημμελήματα κι ακόμα πιο αμφίβολο είναι αν θα υπάρξουν ποτέ καταδίκες. Η αποπολιτικοποίηση και ποινικοποίηση

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Να σας δώσω ένα παράδειγμα (για την ανάπτυξη σε εξωστρεφείς κλάδους). Έχουμε κάνει συμφωνίες για να έρθει φυσικό αέριο από δυο πηγές. Θα έρθει περισσότερο απ' ότι μπορούμε να καταναλώνουμε, εκτός αν γίνουν μεγάλες αλλαγές στον τρόπο που λειπουργεί η οικονομία και στον τρόπο που χρησιμοποιεί ενέργεια. Και αν γίνουν αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να διαθέσουμε το φυσικό αέριο, μπορούμε να εξάγουμε και στην υπόλοιπη Ευρώπη αν κατασκευάσουμε τον αγωγό Ελλάδας-Ιταλίας.

Γιώργος Αλογοσκούφης

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Με σκανδαλώδη τροπολογία, που κατατέθηκε την τελευταία στηγάμη στο Ωλεντακό νομοσχέδιο και για την οποία εγκαλείται η ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης, έγιναν μεταρρυθμίσεις στην κυριολεξία, μοιράζοντας δουλειές δισεκατομμυρίων ευρώ κατά την βούληση της. Αυριανή Ζήτημα σκανδαλώδους οικονομικής διαχείρισης από τη διοίκηση του «ΑΘΗΝΑ 2004» - κατασκευαστικών, προμηθειών και εξοπλισμού - και να αλωνίζει στην κυριολεξία, μοιράζοντας δουλειές δισεκατομμυρίων ευρώ κατά την βούληση της.

Αυριανή Ζήτημα σκανδαλώδους οικονομικής διαχείρισης από τη διοίκηση του «ΑΘΗΝΑ 2004» - κατασκευαστικών, προμηθειών και εξοπλισμού - και να αλωνίζει στην κυριολεξία, μοιράζοντας δουλειές δισεκατομμυρίων ευρώ κατά την βούληση της.

■ Ολοι για τη Λισαβόνα

ΝΑ ΜΙΛΟΥΝ οι κοπιταλιστές και τα όργανα της ΕΕ για τη στρατηγική της Λισαβόνας, την αποτυχία της μέχρι στιγμής και την ανάγκη λήψης μέτρων προσαρμογής προς αυτή την κατεύθυνση είναι απόλυτα κατανοητό. Η στρατηγική της Λισαβόνας, όπως κωδικοποίηθηκε, είναι μια κατεύθυνση για την απόλυτη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την παραπέρα συμπίεση των μισθών, την ακύρωση στην πράξη των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και την πλήρη ανατροπή των ασφαλιστικών συστημάτων στην ΕΕ. Πρόκειται για μια προσπάθεια εξαμερικονισμού των εργασιακών σχέσεων (υπό την ευρεία έννοια) στην Ευρώπη, μέσω του οποίου το ευρωπαϊκό κεφάλαιο αναζητά μια καλύτερη θέση στον παγκόσμιο κεφαλαιοκρατικό ανταγωνισμό.

Τί δουλειά, όμως, έχουν οι «εκπρόσωποι των εργαζόμενων» μ' αυτή τη στρατηγική; Ελα μου ντε. Εκτός αν δεν είναι εκπρόσωποι των εργαζόμενων, αλλά πέμπτη φάλαγγα του κεφάλαιου στους κόλπους τους. Ο Πολυζωγόπουλος, πάντως, πήγε στη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας, μαζί με την κυβέρνηση και τον ΣΕΒ, μήλησε και ζήτησε την εκπλήρωση των στόχων της Λισαβόνας για πλήρη απασχόληση, ξεχνώντας ότι μ' αυτόν τον όρο οι αποφάσεις της Λισαβόνας εννοούν τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης.

Ουφυπουργός Εργασίας Γ. Γιακουμάτος αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει σε δημοσιεύματα του τύπου που μιλούσαν για «δήθεν έκρηξη του ποσοστού ανεργίας στο 10% και μάλιστα για το δεύτερο τρίμηνο του 2004». Εβγάλε, λοιπόν, μια μακροσκελή ανακοίνωση για να πει, πρώτο, ότι η ΕΣΥΕ δεν έχει δώσει στη δημοσιότητα την έρευνά της ούτε για το πρώτο τρίμηνο του 2004 και, δεύτερο, ότι η θυγατρική του ΟΑΕΔ, ΠΑΕΠ ΑΕ, έχει δημιουργήσει βάση δεδομένων στην οποία καταγράφεται ο αριθμός των εγγεγραμμένων στον ΟΑΕΔ ανέργων, τα στοιχεία της οποίας είναι διαθέσιμα από την ίστοσελίδα της εταιρίας. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτά τα στοιχεία, τα οποία -όπως αναφέρει ο υφυπουργός- «είναι απολύτως έγκυρα και επικαιροποιημένα», προκύπτει ότι «από τη στιγμή που αναλάβουμε την κυβέρνηση ο αριθμός των εγγεγραμμένων ανέργων μειώθηκε κατά 60.763 άτομα!».

Χρειάζονται πραγματικά τεράστια αποθέματα πολιτικού θράσους (ο Μεμάς έχει αποδειξεί πολλάκις ότι τα διαθέτει), για να βγαίνεις και να κάνεις φτηνά πολιτικά κάντικα κόλπα με τα νούμερα, όταν οι ίδιες οι υπηρεσίες σου κα-

	ΕΤΟΣ 2003
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	471.257
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	490.451
ΜΑΡΤΙΟΣ	451.885
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	450.160
ΜΑΪΟΣ	45.625
ΙΟΥΝΙΟΣ	478.418
ΙΟΥΛΙΟΣ	492.566
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	486.824
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	440.420
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	489.291
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	529.191
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	551.091
	ΕΤΟΣ 2004
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	534.670
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	549.710
ΜΑΡΤΙΟΣ	562.289
ΑΠΡΙΛΙΟΣ +	554.532
ΜΑΪΟΣ	511.013
ΙΟΥΝΙΟΣ	481.373
ΙΟΥΛΙΟΣ	494.287
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ +	493.760

ταγράφουν μισό εκατομμύριο εγγεγραμμένους ανέργους

στον ΟΑΕΔ. Ο πίνακας που έδωσε στη δημοσιότητα ο Γιακουμάτος περιγράφει την κίνηση των εγγεγραμμένων ανέργων από τον Γενάρη του 2003 μέχρι τον Αύγουστο του 2004. Με μια ματιά μπορεί κάποιος να καταλάβει ότι οι αιδομειώσεις είναι συγκυριακές και σε καμία περίπτωση δεν καταγράφουν κάποια αποκλιμάκωση της ανεργίας. Απλά, με κουστοπόνηρο τρόπο ο Γιακουμάτος πήρε την «κορυφή» της περιόδου του ΠΑΣΟΚ και τη συγκρίνει με τον Αύγουστο, για να μιλήσει για αποκλιμάκωση. Για τη σταθερή βάση μισού εκατομμυρίου εγγεγραμμένων ανέργων δεν λέει κουβέντα, όμως.

Ο υπουργός Π. Παναγιωτόπουλος είναι πιο φινετσάτος από τον Μεμά. Αυτός δεν κάνει παιχνιδάκια με τα νούμερα, αλλά προτιμά τις φιέστες. Μ' αυτές, βλέπετε, εξασφαλίζει και την πολυπόθητη προσωπική προβολή. Μάζεψε, λοιπόν, την κουστωδία του και τράβηξε για το Κέντρο Προώθησης Απασχόλησης στην Αγία Παρασκευή, όπου ανακοίνωσε «νέα δέσμη μέτρων», με την οποία τα ΚΠΑ «συνδέονται με την προσφορά και τη ζήτηση στην αγορά εργασίας και αναβαθμίζονται συνολικά, για να αποτελέσουν την αιχμή του

■ Εργατικά «ατυχήματα»

Εγκλήματα κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση

Iδού ο απολογισμός μιας μόνο εργάσιμης μέρας, της περασμένης Δευτέρας (20 Σεπτέμβρη).

Λαύριο: Ο 44χρονος μετανάστης από την Αλβανία Αντριάν Αζισλάρι αφήνει την τελευταία του πνοή σ' ένα χαντάκι, καταπλακώμενος από τόνους μπάζων. Μαζί με δύο συναδέλφους του εργαζόταν στο χαντάκι, πλάτους τεσσάρων μέτρων, τοποθετώντας σωλήνες για το υπό κατασκευή αποχετευτικό δίκτυο του βιολογικού καθορισμού της πόλης. Τεράστιοι όγκοι μπάζων υφώνονταν δεξιά και αριστερά τους στα χελιή του ανοιχτού ορύγματος. Να είναι εκεί κοντά, για να μη κοστίσει πολύ το ξαναριζμό τους στο χαντάκι. Και βέβαια, υποστήλωμα δεν υπήρχε ούτε για δείγμα. Ετσι και πεις στον εργολάβο να βάλει υποστηλώματα όταν σε κοιτάζει λες και κατέβηκες από άλλον πλανήτη και θα σου απαντήσει με τον χαρακτηριστικό τρόπο αυτών των αρπακτικών της πιάτσας: «Αντε από όω μωρή αδερφή». Αν είσαι μετανάστης, ούτε που

θα διανοηθείς πως μπορείς να ζητήσεις το παραμικρό. Χορεύεις στο χαρά που κρατάει ο εργολάβος.

Κάποια στιγμή τα μπάζα όρχισαν να υποχωρούν. Οι δύο από τους τρεις πρόλαβαν και πήδηξαν από το χαντάκι, για να δουν τον συνάδελφο τους να καταπλακώνεται από τα χώματα και μια μεγάλη πέτρα να τον χτυπά στο κεφάλι και να τον αφήνει στον τόπο. Οπως γίνεται πάντα σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο εργολάβος εξαφανίστηκε για να γλιτώσει το αυτόφωρο. Οταν γίνει το δικαστήριο, το πράγμα θα έχει κρυώσει κι αυτός θα καθαρίσει με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Βόλος: Το φορτηγό πλοίο «Πέλια» ξεφόρτωνε τύφη στις εγκαταστάσεις της ΑΓΕΤ. Η χούφτα του γερανού που είναι εγκατεστημένος στο λιμινάνι τσακίζει τον 53χρονο ναύτη Μιχάλη Βασιλείου. Ο θάνατός του είναι σχεδόν ακαριαίος. Επισήμως το μόριο που ανακοινώθηκε είναι ότι διεξήγεται έρευνα για τα αίτια του ατυχήματος. Ποιος δεν γνωρίζει, όμως,

τις συνθήκες που επικρατούν στα βαπτόρια; Μειωμένη σύνθεση πληρωμάτων και υπερεντατικοποίηση της εργασίας είναι η αιμομηχανή για την αύξηση των εφοπλιστικών κερδών. Οσο για μέτρα ασφάλειας, αυτά κοστίζουν. Μόνο τα στοιχειώδη, που είναι βέβαια άχρηστα όταν οι ναυτεργάτες είναι εξαντλημένοι από τη δουλειά.

Θεσσαλονίκη: Ο ένας από τους δύο λέβητες στο βαφείο-Φινιριστήριο «Κύκνος ΑΒΕΕ» σκάει λίγο πριν τις 11 το πρωί. Το ωστικό κύμα της έκρηξης είναι τέτοιο που μετατρέπει σε βομβαρδισμένο τοπίο το εργοστάσιο. Η πτέρυγα των κλωστήρων καταστρέφεται σχεδόν ολοσχερώς. Οπως εξεκόλλησε το μπροστινό τμήμα του λέβητα, τρύπησε την πόρτα του λεβητοστάσιου, γκρέμισε τους τοίχους της λαμπρινοκατασκευής που στεγάζει τα κλωστήρια και «κάθησε» στο πρώτο πάτημα πάνω μεταβαθμίζονται συνολικά, για την αιχμή του εργοστασίου, με λαμπρινοκατασκευή, πράγμα που απαγορεύεται. Ο εργοστασίος δίλωσε ότι έχει άδεια για το λέβητα και πιστοποιητικό συντήρησης. Επικαλέστηκε τη σύγχυση που επικρατούσε και επιφυλάχτηκε να τα

προσκομίσει αργότερα στην Επιθεώρηση Εργασίας. Ο ίδιος απαγόρευσε στα τηλεοπτικά συνεργεία να μπουν στο «μαγαζί του» και ένας κάμερας που προσπάθησε να τον αγνοήσει έφυγε από εκεί με μια σπασμένη κάμερα. Η Αστυνομία ήταν παρούσα, αλλά δεν διαπίστωσε τη διάπραξη αδικήματος! Πάντως, διαβεβαίωσε ότι η επέκταση των εγκαταστάσεων του εργοστάσιου με λαμπρινοκατασκευές έγινε με νόμιμη άδεια από τις αρμόδιες κρατικές αρχές (καμιά φορά οι μπάτσοι λένε την αλήθεια).

Περιττεύει, βέβαια, να σημειώσουμε ότι σε όλες τις περιπτώσεις λίγο μετά την Αστυνομία και την Επιθεώρηση Εργασίας έφτασαν και αντιπροσωπείες «ταξικών συνδικαλιστών», που κάλεσαν τους εργάτες να αναπτύξουν τον ταξικό τους αγώνα και να πλαισιώσουν το ΠΑΜΕ και τα συνδικάτα. Πάντα τρίτοι και καταιδρωμένοι φτάνουν, αλλά το λόγο θα τον βγάλουν.

Το πετρέλαιο πίσω από τα δάκρυα για το Νταρφούρ

Πριν από λίγες μέρες το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ εξέδωσε το δεύτερο ψήφισμα για το Νταρφούρ, με ψήφους 11 – 0 και 4 αποχές (Κίνα, Ρωσία, Αλγερία, Πλακιστάν), βάσει σχεδίου που κατέθεσαν οι ΗΠΑ. Το ψήφισμα απειλεί το Σουδάν με κυρώσεις, που θα τηλήσουν και τον πετρελαϊκό τομέα, αν δεν σταματήσει η βία στο Νταρφούρ και η σουδανική κυβέρνηση δεν θέσει υπό έλεγχο την αραβική παραστρατιωτική πολιτοφυλακή που πολεμά με τους αντάρτες στην περιοχή. Επίσης εξουσιοδοτεί το γ.γ. του ΟΗΕ να συστήσει επιτροπή που θα διερευνήσει τις πληροφορίες περί παραβίασεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων και γενοκτονίας, όπως καταγγέλουν οι ΗΠΑ. Το πρώτο ψήφισμα είχε εκδοθεί στις 31 Ιουλίου και απειλούσε με την επιβολή κυρώσεων αν η σουδανική κυβέρνηση δεν υλοποιούσε τις δεσμεύσεις της σε διάστημα 30 ημερών.

Το Σουδάν είναι η μεγαλύτερη χώρα της Αφρικής με 33 εκατομμύρια πληθυσμό, το 70% του οποίου είναι Μουσουλμάνοι. Στο βόρειο τμήμα της χώρας οι κάτοικοι στην πλειοψηφία θεωρούν τον εαυτό τους Αραβες και μιλούν αραβικές διαλέκτους, ενώ η επίσημη γλώσσα του κράτους είναι η κλασική αραβική. Στο νότιο Σουδάν οι κάτοικοι θεωρούν τους εαυτούς τους Αφρικανούς, είναι στην πλειοψηφία Χριστιανοί και Ανιμιστές και χρησιμοποιούν ποικιλά γλωσσών, αλλά γενικά όχι την αραβική.

Το Σουδάν ήταν ένα σύνολο από ανεξάρτητα πριγκηπάτα και σουλτανάτα, που απλώνονταν από τα νότια σύνορα της Αιγύπτου μέχρι την Αιθιοπία, πριν κατακτηθούν από την Αήγυπτο στις αρχές του 19ου αιώνα. Η αιγυπτιακή κατοχή διήρκεσε μέχρι το 1881, οπότε οι Σουδανοί εξεγέρθηκαν υπό την καθοδήγηση του ισλαμιστή Θρησκευτικού ηγέτη Μάχντη. Το ισλαμικό κράτος που ίδρυσε ο Μάχντη καταλύθηκε από τον βρετανικό στρατό το 1885 και το Σουδάν πέρασε υπό βρετανική κατοχή μέχρι το 1956 που ανακηρύχτηκε ανεξάρτητο. Η βρετανική κατοχή στο Σουδάν στηρίχτηκε στη γνωστή πολιτική του «διαίρει και βασιλεύει». Εκμεταλλεύμενη τη συνύπαρξη διαφορετικών εθνοτήτων και θρησκειών, καλλιεργούσε τη διαίρεση και την αντιπαλότητα ανάμεσα στο βορρά και στο νότο. Οι σχέσεις ανάμεσα στις δυο πλευρές παρέμειναν τεταμένες και μετά την ανεξαρτησία της χώρας το 1956, με αποτέλεσμα το 1983 να ξεκινήσει ένοπλος αγώνας στο νότιο Σουδάν εναντίον της κεντρικής κυβέρνησης από τον επονομαζόμενο Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό. Υστερά από 20 χρόνια εμφύλιου πολέμου, οι αντίπαλοι

κατέληξαν σε συμφωνία κατάπauσης του πυρός που προβλέπει για τα επόμενα έξι χρόνια την κατανομή αρμοδιοτήτων και των εσόδων από το πετρέλαιο ανάμεσα στην κεντρική κυβέρνηση και την τοπική κυβέρνηση που έχουν συγκροτήσει οι αντάρτες.

Στη συνέχεια θα αποφασιστεί με δημοψήφισμα η παραμονή του νότου στο ενιαίο Σουδάν ή η απόσχιση του. Σημαντικό ρόλο σ' αυτή την υπόθεση έπαιξαν οι Αμερικανοί, οι οποίοι, πατώντας στις υπαρκτές αντιθέσεις βορρά – νότου, από τη μια ανέπτυξαν σχέσεις με τους αυτονομιστές αντάρτες και τους έστελναν στρατιωτική βοήθεια και από την άλλη κλιμάκωναν τις πιέσεις τους προς την κεντρική κυβέρνηση, με αποκορύφωμα την επιβολή οικονομικών κυρώσεων στο Σουδάν το 1997 και το βομβαρδισμό το 1998 του εργοστασίου φαρμάκων στα περίχωρα της πρωτεύουσας Χαρτούμ από την κυβέρνηση δεν υλοποιούσε τις δεσμεύσεις της σε διάστημα 30 ημερών.

Το Σουδάν είναι η μεγαλύτερη χώρα της Αφρικής με 33 εκατομμύρια πληθυσμό, το 70% του οποίου είναι Μουσουλμάνοι. Στο βόρειο τμήμα της χώρας οι κάτοικοι στην πλειοψηφία θεωρούν τον εαυτό τους Αραβες και μιλούν αραβικές διαλέκτους, ενώ η επίσημη γλώσσα του κράτους είναι η κλασική αραβική. Στο νότιο Σουδάν οι κάτοικοι θεωρούν τους εαυτούς τους Αφρικανούς, είναι στην πλειοψηφία Χριστιανοί και Ανιμιστές και χρησιμοποιούν ποικιλά γλωσσών, αλλά γενικά όχι την αραβική.

Και ενώ οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη της προαναφερόμενης συμφωνίας κατέπαυστησαν το πυρός βρίσκονταν σε εξέλιξη, άνοιξε δεύτερο μέτωπο στην περιοχή Νταρφούρ του δυτικού Σουδάν αυτή τη φορά το Φεβρουάριο του 2003, από το Απελευθερωτικό Κίνημα / Στρατό του Σουδάν και το Κίνημα για Δικαιούντη και Ισότητα, που δηλώσαν ότι πήραν τα όπλα γιατί τη περιοχή τους υποβαθμίστηκε και περιθωριοποιήθηκε εντελώς εξαιτίας του μακρόχρονου πολέμου βορρά – νότου. Πολύ γρήγορα οι αντάρτες του Νταρφούρ βρέθηκαν αντιμέτωποι με την αραβική παραστρατιωτική πολιτοφυλακή, γνωστή ως Janjaweed, την οποία κατηγορούν ότι εξοπλίζεται και υποστηρίζεται σιωπηλά από τη σουδανική κυβέρνηση και ότι λεγάτει και καίει τα χωριά των Αφρικανών για να τους διώξει από τα εδάφη τους. Αποτέλεσμα των συγκρούσεων στο Νταρφούρ είναι να χάσουν μέχρι στιγμής τη ζωή τους περισσότεροι από 30.000 άνθρωποι και να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους περίπου ένα εκατομμύριο.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτοί που πρωτοστατούν στην εκστρατεία «ευαισθητοποίησης» για το Νταρφούρ είναι και πάλι οι Αμερικανοί. Επιμένουν να κατηγορούν για «γενοκτονία» την αραβική πολιτοφυλακή, παρόλο που η αποστολή της Ευρωπαϊκής Ενωσης στο Νταρφούρ διαπίστωσε μεν ότι υπάρχει εκτεταμένη βία, αλλά δεν βρήκε αποδεικτικά στοιχεία γενοκτονίας. Εχουν υποβάλει όλα τα σχέδια ψηφισμάτων στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και χρησιμοποιούν τη «γενοκτονία» ως πρόσχημα και την απειλή αυτή τη σκέψη ας ρίξει μια ματιά στις εικόνες των μαχόμενων ιστιανών

στηρών κυρώσεων μέσω του ΟΗΕ για να μεγιστοποιήσουν την πίεσή τους στη σουδανική κυβέρνηση ώστε να ανοίξει ο δρόμος για μια συμφωνία ανάλογη με κείνη που υπογράφηκε με τους αντάρτες του νότου Σουδάν.

Αξίζει να σημειωθεί ότι έφτασαν μέχρι το σημείο το αμερικανικό Κογκρέσο να καλέσει με ορμόφωνη απόφαση του στις 22 Ιουλίου το Μπους να εξετάσει το ενδεχόμενο «πολύμερούς ή ακόμη και μονομερούς επέμβασης για να εμποδίσει τη γενοκτονία αν το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ αποτύχει». Αρωγοί τους και σ' αυτή την περίπτωση η βρετανική κυβέρνηση, που δήλωσε ότι είναι σημαντικό σε πεδίο σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Οι ρώσοι και οι κινέζοι ιμπεριαλιστές είναι οι κυριότεροι αντίπαλοι των Αμερικάνων στον άγριο ανταγωνισμό για τον έλεγχο του Σουδάν. Εχουν προχωρήσει σε σημαντικές οικονομικές συμφωνίες με την κεντρική κυβέρνηση του Ομάρ αλ – Μπασίρ, ένα στρατοκρατικό ισλαμικό καθεστώς, που προσπαθεί με τη στήριξή τους να εξισορροπήσει τις πιέσεις των Αμερικάνων για να διατηρήσει ενιαίο το Σουδάν και κατά συνέπεια τον έλεγχο πάνω στο μαύρο χρυσό.

Παραθέτουμε μερικά ενδεικτικά στοιχεία. Η Ρωσία και το Σουδάν υπέγραψαν το 2002 συμφωνία στρατιωτικού – τεχνικής συνεργασίας στο όνομα του κοινού πολέμου κατά της «τρομοκρατίας», η οποία προβλέπει τον πλήρη εκσυγχρονισμό του ρώσου κι έως προπλησμού που διαθέτει ο σουδανικός στρατός. Η συμφωνία αυτή εντάσσεται στη στρατηγική της Ρωσίας να αποκαταστήσει τις σχέσεις της με παλιούς πελάτες της και να διεισδύσει σε νέες αγορές της Αφρικής, η οποία άρχισε να εφαρμόζεται από το Νοέμβριο του 2001, όπως επισημαίνουν έγκυροι διυλιστές.

Ετοιμαστούμε για την περισσότερη παρασχωρήσεις από την πρώτη.

Η Γίνη στην Κίνας στη στάθερη αντίθεση της Ρωσίας και της Κίνας στις προσπάθειες των Αμερικάνων να κλημακώσουν τις πιέσεις τους στην κυβέρνηση του Σουδάν μέσω του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, με την απειλή άμεσης επιβολής αυστηρών κυρώσεων ή ακόμη και στρατιωτικής επέμβασης.

Από την άλλη, οι Αμερικανοί, που από το 1997, εξαίτιας των οικονομικών κυρώσεων που επέβαλαν από τότε η αμερικανική κυβέρνηση στο Σουδάν, έχουν μείνει εξω από τη σουδανική πετρελαιοβιομηχανία, αδημονούν όχι μόνο να κερδίσουν το χραμένο έδαφος αλλά να θέσουν υπό

απεργών που συγκρύονται επί μέρες με την αισθητομάχια (και θάρτηκαν δεόντως απ' τη περισσότερα ΜΜΕ)...

■ Ενοχος μέχρι αποδείξεως του εναντίου!

Μετά από δύο χρόνια και από τις πρόσφατες μεγάλες αντιδράσεις (διαθρόλωσεις και αποκλεισμούς δρόμων) που έστηκαν στην πόλη της Σεΐσηκα στην περιοχή της Νότιας Αφρικής για την παρεμπόδιση της τρομοκρατικής δράσης, η κυβέρνηση της Ινδίας αναγκάστηκε να τον αποσύρει την Τετάρτη, αφήνοντας ανοιχτό το πως θα συνεχίσει τον αγώνα της κατά της «τρομοκρατίας».

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε το 2002 σαν ανταπόκριση στο ψήφισμα 1373 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (της 28ης Σεπτεμβρίου 2001), που καλούσε τις κυβερνήσεις όλων των χωρών να θεσπίσουν τρομονόμους και ήταν καθαρά φασιστικός. Εκτός των άλλων προέβλεπε την κράτηση απόμουρχων κατηγοριών για έξι μήνες και το χειρότερο αντικατέστησε το τεκμήριο

Αδίστακτο πογκρόμ

Mε βομβαρδισμούς και συναλήψεις Αμερικάνων και Βρετανοί προσπαθούν να επιναφέρουν στην τάξη τις εξεγερμένες πόλεις του Ιράκ και να εξαρθρώσουν τις αντιστασιακές ομάδες σε όλη τη χώρα. Επίκεντρο των συγκρούσεων η συνοικία «πόλη του Σαντρ» στη Βαγδάτη και η Φαλούτζα, όπου οι κατακτητές δεν κατόρθωσαν ακόμα να επιβάλουν την κυριαρχία τους, παρά το ανελέητο πογκρόμ που διεξάγουν εδώ και μήνες.

Σύμφωνα με τον βρετανικό Independent, οι Αμερικάνοι σχεδιάζουν μεγάλες στρατιωτικές επιχειρήσεις στις εξεγερμένες πόλεις και πρώτα απ' όλα στη Φαλούτζα (που αποκαλούν καρκίνωμα που πρέπει να κοπεί), μέχρι το τέλος του χρόνου, με στόχο να εξασφαλίσουν την ομαλή διεξογκωγή των εκλογών που σχεδιάζουν για τον επόμενο Γενάρη. «Οι Αμερικάνοι διοικητές αναγνωρίζουν ότι η επανακατάληψη της Φαλούτζα -που τώρα βομβαρδίζουν σε καθημερινή βάση- δεν θα είναι εύκολη υπόθεση. Αυτό που δε σχολίασαν, όμως, είναι ο πιθανά μεγάλος αριθμός απωλειών ιρακινών πολιτών σε μια τέτοια επιχείρηση» (Independent 20/9/04).

Αυτό όμως είναι το τελευ-

ταίο που ενδιαφέρει τους κατακτητές που τη Δευτέρα το απόγευμα χτύπησαν ακόμα και τον σιδηροδρομικό σταθμό τη στιγμή που μεγάλος αριθμός εργατών δουλεύει στη γύρω περιοχή. Εφτασαν ακόμα στο να βομβαρδίσουν και τα ασθενοφόρα που ήρθαν για βοήθεια των τραυματισμένων και σκοτωμένων απ' τις προηγούμενες επιθέσεις! Στη συνοικία «πόλη του Σαντρ» της Βαγδάτης η ίδια κατάσταση. Η μόνη διαφορά είναι στην ταυτότητα των ανταρτών, που ενώ στη Φαλούτζα είναι Σουνίτες, στην

«πόλη του Σαντρ» είναι Σιίτες που πρόσκεινται στο στρατό «Αλ-Μεχντί» του «σκληροπουρνικού» σιίτη κληρικού Μοκτάντα Αλ Σαντρ.

Οι συνομιλίες για κατάπτωση του πυρός στην «πόλη του Σαντρ» κατέληξαν σε αδιέξodo το περασμένο Σάββατο, καθώς οι Αμερικάνοι απαγόρευσαν τον πλήρη αφοπλισμό και διάλυση των ανταρτικών ομάδων προκειμένου να σταματήσουν τις επιθέσεις. Αυτό δεν έγινε αποδεκτό από τους αντάρτες ανατρέποντας τη φιλολογία που ανέπτυσσαν τα δυτικά ΜΜΕ, ότι ο στρατός του «Αλ-Μεχντί» πρόσκειται να αφοπλιστεί και να γίνει πολιτικό κόμμα (φιλολογία που εντάθηκε μετά την συμφωνία αποχώρησης των ανταρτών του Αλ-Μεχντί απ' τη Νατζάφ και την Κούφα, πριν μερικές βδομάδες). Γι' αυτό και οι Αμερικάνοι προχώρησαν την Κυριακή σε εφόδους στα σπίτια δύο στελεχών του Σαντρ στη Βαγδάτη, συλλαμβάνοντας τον ένα, και τις επόμενες μέρες στα γραφεία του Σαντρ στη Νατζάφ, συλλαμβάνοντας δύο στενούς συνεργάτες του τη Δευτέρα και 12 άτομα την Τρίτη τα μεσάνυχτα, γεγονός που προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση των

μια επίθεση την ευθύνη της οποίας ανέλαβαν οι «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα». Κινητές βόμβες που έχουν να αντιμετωπίσουν τις «έξυπνες βόμβες» των Σιωνιστών, 5000 απ' τις οποίες προμηθεύτηκαν πρόσφατα απ' το αμερικανικό Πεντάγωνο.

Για την αποπομπή Τσιτουρίδη

Ο Κ. Καραμανλής σχόλιασε τον προσωπικό του φίλο Σ. Τσιτουρίδη (με τα την αποκάλυψη της ωμής παρέμβασής του για την μεταγροφή του «μονάκριβου του»), για να διασώσει το ήδη πληγέν πολιτικό του προφίλ. Αυτό είναι κοινή διαπίστωση ευρύτατα διαδεδομένη. Δεν είχαμε οκοπό να σχολίασουμε την απομάκρυνση του Σ. Τσιτουρίδη, όμως, μετά απ' αυτά που επιτώθηκαν από τον νέο υπουργό Γεωργίας Ε. Μπασιάκο και το παραμένοντα υφυπουργό Α. Κοντό για την προσωπικότητα και το εξαιριναίο έργο του αποτεμφέντος, είμαστε υποχρεωμένοι να μιλήσουμε επιγραμματικά γ' αυτό.

Η ωμή παρέμβαση που έκανε ο Σ. Τσιτουρίδης για να μετακινήσει στην Αθήνα τον κανακάρη του δεν αποκαλύπτει έναν κοικόμορο πατέρα που... αμάρτησε για το παιδί του, αλλά έναν αδίστακτο πολιτικό, που έχει καταγράψει στο ενεργητικό του ουκ ολίγες παρεμβάσεις. Σταχυλογόυμε μερικές.

Αρχές καλοκαιριού είχε επισκεφτεί πολλές πόλεις. Στη Λάρισα, σε συνάντηση που είχε με τον Νομάρχη, του υποσχέθηκε ότι θα πληρωθούν εκείνοι που συμμετείχαν, ως φυσικά πρόσωπα, στο πρόγραμμα της «μακροχρόνιας παύσης εκεπόλλευσης γεωργικών γαιών», δηλαδή στο πρόγραμμα που είχε πολιτογραφθεί ως πρόγραμμα των οικοπάρκων και έχει σημαδευτεί με το τραγικό θάνατο του Δ. Πεπταύαννου στα Γιάννενα. Είχε δώσει την υπόσχεση χωρίς και να έχει ενημερωθεί από τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, γιατί εάν το είχε κάνει όχι μόνο δεν θα έδινε υποσχέσεις, αλλά θα έβαζε και πάρο στον νομάρχη και θα του έλεγε ότι καλά θα κάνει να διασχωριστεί απ' αυτά τα φυσικά πρόσωπα που είχαν εντάξει στο πρόγραμμα δάση και δασικές εκτάσεις και λυμάνονταν δημόσιο χρήμα. Σαν συνέχεια των υποσχέσεων είχε συγκαλέσει πολύωρυθμη σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων στην Αθήνα με στόχο να ικανοποιήσει τις παράνομες απειγήσεις των λαμόγιων. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες του έβαλαν πάρο, γιατί απλούστατα το σκάνδαλο αυτό είχε αποκαλυφθεί σ' ολές τις πτυχές του και δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά. Εάν ο Σ. Τσιτουρίδης δεν συναντούσε αντιδράσεις από τους υπηρεσιακούς παράγοντες, θα προχωρούσε στην πληρωμή των λαμόγιων της Λάρισας, αδιαφορώντας για τις αντιδράσεις που θα προκλήσει η απόφασή του.

Η πρακτική αυτή ήταν πάγια και απόρριπτα της αλαζονείας του Τσιτουρίδη. Θεωρούσε ότι δεν μπορεί να τον κουνήσει κανένας ότι κι αν κάνει, γιατί είναι προσωπικός φίλος του Κ. Καραμανλή και το ΠΑΣΟΚ αυτή την εποχή είναι πολιτικό πτώμα. Αλαζόνας δεν ήταν μόνο ο Σ. Τσιτουρίδης, αλλά και οι άλλοι δύο της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας (και όχι μόνο).

Άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα του Σ. Τσιτουρίδη, αλλά και των εναπομεινώντων της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας ήταν και είναι να παρακάμπτουν τις ενοχλητικές Διευθύνσεις που δεν είναι διατεθειμένες να κάνουν τα χατήρια τους και να συνεργήσουν στην έκδοση παράνομων υπουργικών αποφάσεων και εγκυλίων. Στην πρακτική τους αυτή δεν πρωτοτυπούν, αλλά απλά αντιγράφουν τους Γ. Δρυ, Φ. Χατζημιχάλη και Β. Αργύρη. Μερικά παραδείγματα. Οι αρμόδιες Διευθύνσεις Δασών με ενημερωτικά σημεώνατα και σχεδία υπουργικών αποφάσεων καλούσαν τον Ε. Μπασιάκο να προχωρήσει άμεσα στην κατάργηση του άρθρου 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/3. Ο Ε. Μπασιάκος τους έγραψε κανονικά και προχώρησε στην έκδοση εγκυλίου, με την οποία ενεργοποιήσε τόσο τον δασοκτόνο νόμο όσο και τα σχετικά άρθρα του που άνοιγαν το δρόμο για τον αποχαρακτηρισμό δασικών εκτάσεων και αλλαγή χρήσης της γης. Εφθασε δε στο σημείο να υπογράφει ο ίδιος την εγκύλιο και να εγκαλεί τους γενικούς γραμματείς των περιφερειών για την πιστή εφαρμογή της από τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων Δασών.

Η ΔΠΔΦΠ (Διεύθυνση Δασών και Προστασίας Περιβάλλοντος) με ενημερωτικά της σημεώνατα προς τον Ε. Μπασιάκο, ύστερα από προφορική του εντολή, του ζητούσε να θέσει τέρμα στο σκάνδαλο της Σητείας με την έκδοση νέας ΚΥΑ που θα καταργούσε την παράνομη ΚΥΑ με την οποία παροχώρουν δάσος 700 στρεμμάτων στην ομαρτωλή επιτροπία ΕΤΑ ΑΕ. Ο Ε. Μπασιάκος, παρά τα συνεχή αποκαλυπτικά δημοσιεύματα, νομιμοποίει την παράνομη ΚΥΑ και παραιτήθηκε από την υπεράσπιση της δασικής αυτής έκτασης. Ολα αυτά τα είχε υπόψη του Σ. Τσιτουρίδης (γιατί τα καταγγέλλει και πραφορικά σ' ολές τις συνεντεύξεις Τύπου παρουσία και του Ε. Μπασιάκου) και δεν έκανε καμιά διορθωτική κίνηση.

Δεν είναι τυχαίο που σύσσωμη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας αρνήθηκε να καταγγείλει τα σκάνδαλα του ΠΑΣΟΚ, προσπορίζομενη εκτός των άλλων και πολιτικά οφέλη. Απλούστατα, αρνείται ακόμη και τώρα, γιατί έχουν την ίδια πολιτική και εφαρμόζουν την ίδια μεθοδολογία στην υλοποίησή της. Ο Ε. Μπασιάκος, για δύο καιρό παραμένει υπουργός Γεωργίας, θα εφαρμόσει και αυτός την ίδια πολιτική και την ίδια μεθοδολογία στην υλοποίησή της, γιατί κι αυτός έδειξε τα δείγματα γραφής ως υφυπουργός Γεωργίας.

Πολλοί ήταν στο εξάμηνο που πέρασε εκείνοι που έπλεξαν το εγκώμιο του Σ. Τσιτουρίδη, παρουσίαζοντάς τον ως δεινό διαπραγματευτή που πέτυχε να διασφαλίσει τα συμφέρωντα των βαμβακοπαραγωγών, των ελαιοπαραγωγών και των καπνοπαραγωγών. Από την πλευρά μας, τόσο μέσα από την «Κ» όσο και στις συνεντεύξεις, παρουσίασε όλης της προταγωνιστικής εκστρατείας και υπογραμμίσαμε ότι από την πρώτη ακόμη χρονιά εφαρμογής της νέας ΚΑΠ των τριάντα μεσογειακών προϊόντων (λάδι, καπνός και βαμβάκι) θα φανούν καθαρά οι καταστροφικές επιπτώσεις στην παραγωγή τους και στο εισόδημα της φτωχής αγροτιάς. Εδώ θα πουύμε μόνο τούτο. Για ποιον καλό διαπραγματευτή μιλάτε, που δεν μπόρεσε μόνος του να «πεισθεί» τηλεφωνικά έναν «πρυτανάκο» να φέρει το γιο του στην Αθήνα και χρειάστηκ

Ντροπή

«Μίνιμουμ αίτημα κάθε δημοκρατικού ανθρώπου είναι να διαμαρτυρθεί και να απαιτήσει την κατάργηση της φυλακής μέσα στη φυλακή. Καλώ τους επιστήμονες συναδέλφους μου του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών να πάρουν θέση, για να μπορούν να κοιτάνε τους φοιτητές τους στα μάτια και να μη παίζουν το ρόλο επιστημονικής γλάστρας».

Βασίλης Καρύδης, καθηγητής Εγκληματολογίας
«Η χώρα μας μεταβάλλεται σε μια χώρα που είναι θλιβερό να λέγεται η κοιτίδα της δημοκρατίας. Χρέος κάθε υιών σκεπτόμενου ανθρώπου και κάθε θεσμικής ομάδας είναι να καλέσει την κυβέρνηση να σεβαστεί τη νομιμότητα. Οφείλει πρώτος ο νομικός κόσμος της χώρας να υπεραμυνθεί της συνταγματικής νομιμότητας. Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, οι Δικηγορικοί Σύλλογοι, οι Ενώσεις Δικαστών και Εισαγγελέων».

Γιάνης Σταμούλης, νομικός, πρώην ευρωβουλευτής, πρώην νομάρχης

Τα παραπάνω είναι δυο από τις τοπιθετήσεις που έγιναν στη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου που οργάνωσαν την περασμένη Πέμπτη οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους. Τις ξεχωρίσαμε γιατί περιέχουν έντονα το στοιχείο της απεύθυνσης. Της απεύθυνσης σε συγκεκριμένους χώρους που έχουν θεσμικό ρόλο και που κάνουν το πατί, όταν μπροστά στα μάτια τους συντελείται ένα έγκλημα, μια καραμπινάτη παρανομία.

Ο λόγος για το ειδικό καθεστώς κράτησης - εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων. Ο Δημήτρης Κουφοντίνας, ο πρώτος που ξεκίνησε την κλιμακωτή απεργία πείνας, έχασε ήδη 4 κιλά τις πρώτες πέντε μέρες. Στο τέλος της άλλης εβδομάδας θα αντιμετωπίσει τα πρώτα σοβαρά προβλήματα υγείας. Στη συνέχεια, ένας-ένας και οι άλλοι που θα μπαίνουν με τη σειρά στην απεργία.

Είναι ένα οριακό μέσο πάλος το έσχατο που διαθέτει ένας κρατούμενος. Βάζει ενέχειρο την ίδια τη ζωή του, διεκδικώντας όχι την αποφυλάκισή του, αλλά το δικαίωμά του να μπορέσει «να βγάλει τη φυλακή».

Αυτή η εξέλιξη αποτελεί ντροπή για την ελληνική κοινωνία. Μια φορά ντροπή που έκλεισε τα μάτια της στο έγκλημα και δύο φορές ντροπή που αναγκάζονται οι πολιτικοί κρατούμενοι να διεκδίκησουν με την ίδια τους τη ζωή το αυτονότο, αυτό που θα έπρεπε να είχαμε διεκδικήσει και επιβάλει εμείς. Ολοι εμείς. Οχι μόνο όσοι θεωρούμε αυτούς τους πολιτικούς κρατούμενους κομμάτι του κινήματός μας, του κινήματος της επαναστατικής ανατροπής, αλλά και όσοι ομούνουν στην αστική δημοκρατία και δηλώνουν ότι αυτή «δεν εκδικείται».

Ολοι αυτοί πρέπει να πάρουν θέση. Πρέπει να τους ξετρυπάσουμε έναν-έναν και να τους αναγκάσουμε να πάρουν θέση. Να τους εκθέσουμε στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας. Δεν τους ζητάμε να ταχθούν αλληλεγγυοι με τους πολιτικούς κρατούμενους. Αυτό είναι δική μας δουλειά. Τους ζητάμε να υπερασπιστούν τη νομιμότητα. Τη δική τους νομιμότητα. Οσο για μας, δεν θα σταματήσουμε σ' αυτό το πρώτο βήμα. Η αλληλεγγύη μας θα φτάσει μέχρι το τέλος.

TO PASOK DINEI SPARTIATIKI ARGHI STON ELLINIKO LAO. TO THEMIA DEN EINAI NA MHN KLEYESIS, ALLA NA MH SE PIASOYUN

■ Μεταστροφή, αλλά...

Εξ ους δέκα καταλογίζουν πολιτικές ευδύνες στην κυβέρνηση για τη διαχείριση της υπόδεσης του «Σινούκ». Και για πρώτη φορά «έγιναν πλειοψηφία όσοι βλέπουν αρνητικά την οικονομική πολιτική». Τα στοιχεία από έρευνα της «Μέτρον Ανάλυσις», που δημοσιεύτηκε στο «Έδονος». Δεν διαποδύεται σε μεταβάλλεται στην κυβέρνηση να θέλει πολιτικά αλώβητη από την υπόδεση του «Σινούκ». Παραίταν ερασιτεχνικοί οι χειρισμοί και εμφανής ο πανικός. Ούτε διαποδύεται να πείσει τον ελληνικό λαό να αποδεχτεί την οικονομική πολιτική της, που αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης, η οποία αποδοκιμάστηκε στην εκλογή. Θα είχε κάποιες ελπίδες, αν ο Καραμανής υλοποιούσε τουλάχιστον κάποιες από τις προεκλογικές εξαγγελίες του. Ομως, από τη διαφωνία μέχρι τη μαχητική διεκδίκηση υπάρχει τεράστια απόσταση, που πρέπει να διανυθεί όσο γίνεται πιο γρήγορα. Άλλως, θα γεμίσει ο τόπος... κοψοχέρδες, που απλώς θα περιμένουν να βγάλουν το άχτι τους στις επόμενες εκλογές και θα γίνουν βούτυρο στο ψωμί των πολιτικά καπιταλισμών και των ΜΜΕ.

που κάνουν εκτιμήσεις για λογαριασμό των διεδυνών τραπεζών και των επενδυτών που αναζητούν ευκαιρίες ανά τον κόσμο, δεν μασάνε τα λόγια τους, επειδή δεν τους ενδιαφέρει να κάνουν πολιτική προπαγάνδα, αλλά να εξυπηρετήσουν τους πελάτες τους. Το πρώτο ορατό αποτέλεσμα από αυτές τις εκτιμήσεις δια πένει να ανέβει το κόστος του χρήματος. Δηλαδή, τα επιπόκια με τα οποία τα τραπεζικά μονοπώλια δέχονται να δανείσουν το ελληνικό κράτος.

αγορά ότι η χώρα αυτή δεν έχει δυστυχώς την ικανότητα να δρέψει τα παιδιά της>.

Ο Νικολάου, βέβαια, δεν φτάνει στο «διά ταύτα». Ας έχουμε υπόψη μας, όμως, ότι αυτό το «διά ταύτα» δεν είναι μονοσήμαντο. Για την ακρίβεια υπάρχουν δύο «διά ταύτα». Ενα από τη σκοπιά των ανθρώπων του κεφαλαίου και ένα από τη σκοπιά των ανθρώπων της εργασίας.

■ Εύσημα

Αλέξης Κούγιας [συνήγορος Αγγελέτου Κανά]: «Ο Τσιγαρίδας είναι ένας άνθρωπος που δια μπούσε να είναι αστός. Να διοχετεύει τη δραστηριότητά του στη πώς θα βγάλει περισσότερα λεφτά, όπως κάνουμε εμείς. Στη ζωή του, όμως, έκανε άλλες επιλογές και αυτό αποδεικνύει ότι ο Τσιγαρίδας δεν είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, αλλά ένας άλλος άνθρωπος, με ένα σύστημα αξιών υπέρτερο από το δικό μας. Έχει ως άνθρωπος ένα μεγαλείο. Μπορεί οι επιλογές του να ήταν λάδιος, όμως η αφετηρία των σκέψεών του ήταν ανιδιοτελής, αλτρουϊστική και αυτό πρέπει έτσι να αξιολογηθεί από το δικαστήριο. Η παρουσία του Τσιγαρίδα στο δικαστήριο διέλυσε όλα όσα κυκλοφορούσαν σε βάρος του, σχετικά με την ανάληψη της πολιτικής ευδύνης. Απέδειξε ότι αυτά ήταν σενάρια και σκέψεις ταπεινών ανθρώπων που έχουν μάθει να σκέφτονται με ιδιοτέλεια».

Αλέκα Ζορμπαλά [συνήγορος Μιχάλη Κασίμη]: «Έγώ δεν μπορώ να μπω στο μυαλό του κ. Τσιγαρίδα για να κρίνω τι ήταν αυτό που τον ώθησε σ' αυτή τη στάση. Μπορώ, όμως, να κρίνω αυτή τη στάση. Είναι μια στάση απόλυτα εναρμονισμένη με τις παραδόσεις των αγωνιστών του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος, που όταν συλλαμβάνησαν, με τιμή αναλάμβαναν την πολιτική ευδύνη της δράσης τους και από εκεί και πέρα δεν είχαν καμιά συνεργασία με τους διώκτες τους». **Χωρίς δικά μας σχόλια.**

■ Ανώμαλη προσγείωση

Μετά το ΔΝΤ, ένας μεγάλος χρηματοπιστωτικός οργανισμός, η Morgan Stanley, προειδοποιεί ότι για τον ελληνικό καπιταλισμό έρχεται η ανώμαλη προσγείωση. Σε έκδεσή της, τα συμπεράσματα της οποίας διαπιστώνονται από χρόνια προσφέρει προσφράση στην προπαγάνδα της ελληνικής αισιότητας τάξης. Ιδού τι έγραψε ο Νίκος Νικολάου στο «Βήμα»: «Η οικονομία μας λοιπόν έχει πρόβλημα επιβίωσης αφού η παραγωγική δομή της διαλύεται και δυστυχώς οι αρμόδιοι δε φαίνεται να έχουν συνειδητοποιήσει τον μειώνοντα κίνδυνο που μας απειλεί. Αν δεν υπάρχει γρήγορη αναχαίτιση της πτώσης και αν δεν αναστραφούν οι δυσμενείς εξελίξεις δια πένει να αιχμαλωτίσεται και την έχει φουντώσει και οι εισαγωγές δια πένει να πλημμυρίσει την

Οπως βλέπουμε, οι ξένοι τεχνοκράτες,

■ Απογοήτευση

Δεν άρεσε καθόλου στην «Ελευθεροτυπία» η τοποδέτηση του Γιωργάκη στη Θεσσαλονίκη για την προεδρική εκλογή, γι' αυτό και τον κάρφωσε με το κύριο άρδρο της: «Υπάρχει μια εξαιρετική ευκαιρία με την εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας η αντιπολίτευση να προκαλέσει εκλογές, αν βέβαια οι δημοσκοπήσεις της δώσουν ελπίδες νίκης». Είναι ανακόλουθη η δέση του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης ότι η κυβέρνηση είναι επικίνδυνη για τον τόπο αλλά το ΠΑΣΟΚ θα συναινέσει κατ' αρχήν στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας». Ανακόλουθος ο Γιωργάκης, η μεγάλη ελπίδα της δημοκρατικής παράταξης; Τις τες...

■ Με το καλό

Από τη Θεσσαλονίκη ο Κωνσταντόπουλος «τα ρίχνει» στην Παπαρήγα και τον Περισσό, επειδή δηλώνουν ότι δεν θα στηρίζουν κανέναν για πρόεδρο της Δημοκρατίας, και αναρωτιέται ρητορικά (;) γιατί να μην εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας από την Αριστερά. Από τις σήλες της κυριακάτικης «Ελευθεροτυπίας» ο Κύρκος ξαναβγαίνει από τη ναφδαλίνη και αφού «τα ρίχνει» στον Κωνσταντόπουλο για το «σεχταριστικό σφάλμα» να φτιάχει τον ΣΥΡΙΖΑ και να μην αναζητήσει συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ, αλλά δηλώνει ότι ο Ν. Κωνσταντόπουλος θα ήταν ένας καλός πρόεδρος της Δημοκρατίας, καθώς διαδέτει όλα τα προσόντα.

Συμπέρασμα; Τι κάνει νιάουνιάου στα κεραμίδια; Με το καλό να εκλεγεί και πρόεδρος ο Κωνσταντόπουλος (διεδέτει και παράστημα για τις παρελάσεις), αλλά μέχρι τότε μήπως μπορεί να δυμηδεί τη δημειά του στα δικηγορικά έδρανα και να πάρει δέση για το ειδικό καθεστώς κράτησης-εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων; Εντάξει, δυμόμαστε τη δέση του για τις πολιτικές δίκες («να αφήσουμε την ελληνική Δικαιοσύνη να κάνει απερίσπαστη το καθήκον της»), αλλά τι γίνεται στην περίπτωση που και η πολιτική εξουσία και η Δικαιοσύνη παρανομούν, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση;

■ Περασμένα μεγαλεία

Η ειδηση δεν είναι η αδώωση του Ψωμιάδη (του Μάκαρου, όχι του Θεσσαλονικάρχη, μολονότι και οι δύο είναι γνωστοί «ελληνόψυχοι»), αλλά η εικόνα των Πασόκων στο δικαστήριο, πριν και τώρα. Τότε, λοιπόν, που ο Ψωμιάδης έφαγε 12 χρόνια φυλακή (για να αποφυλακιστεί στη συνέχεια επειδή έπισχε από φυματίωση και άσθμα, που τα δεράπευε καπνίζοντας την πουράκλα του), ο Λαλιώτης συνοδεύονταν στο δικαστήριο από το μισό υπουργικό συμβούλιο και το ένα τρίτο της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ και όλοι μαζί περιστοιχίζονταν από καμιά εκατοστή φουσκωτούς της ασφάλειάς του. Τώρα, ο Λαλιώτης ήταν μόνος και έρημος στο δικαστήριο (κάποια στιγμή εμφανίστηκε μόνο ο Ευδυμίριος για να καταδέσει ως μάρτυρας) και χωρίς το αλαζονικό του ύφος δήλωνε πως δεν τον ενδιαφέρει αν αδωδεί ο Ψωμιάδης, φτάνει να τελειώνει αυτή η ιστορία που τον έχει ταλαιπωρήσει (τον Λαλιώτη!) τόσα χρόνια.

■ Αισχρή φιλανθρωπική μπίζνα

Είναι αναμφίβολα συγκινητικό να βλέπεις ανδρώπους με προβλήματα όρασης ή κίνησης να κάνουν αδηλητισμό, διεκδικώντας το δικαίωμά τους στη ζωή και με αυτό τον τρόπο. Τί σχέση, όμως, έχουν αυτά τα συναισθήματα με τη μπίζνα της παραολυμπιάδας; Γιατί περί μπίζνας πρόκειται. Τα λαμόγια της ΔΟΕ και οι πολυεθνικές που τα πατρονάρουν σκέφτηκαν να κάνουν δέαμα και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Να κονομήσουν και απ' αυτούς ό,τι μπορούν να κονομήσουν. Και ταυτόχρονα, να πιξουν τον κόσμο με τις φιλανθρωπικές αρδείσεις τους. Γιατί εκείνο που προσπαθούν να περάσουν στον κόσμο είναι ο οίκος για τους ανδρώπους αυτούς. Τους έχουν παραπεταμένους, τους αρνούνται στοιχειώδη δικαιώματα, τους κόβουν τα επιδόματα, τους αναγκάζουν να ζουν σε άδιλες συνθήκες, αλλά τους βάζουν και στους αγώνες σαν παράξενο δέαμα. Γύρω απ' αυτή (και άλλες παρόμοιες) τη μπίζνα κινούνται και μια σειρά άλλα λαμόγια που λυμαίνονται το χώρο των ΑΜΕΑ και έχουν μετατρέψει τις οργανώσεις τους σε κυβερνητικά παραρτήματα. Ευδύνη τεράστια έχει και όλος ο κόσμος που με γνήσια διάθεση προσφοράς κινείται γύρω από τις διάφορες οργανώσεις των ΑΜΕΑ. Γιατί αυτή η διάθεση προσφοράς στην πράξη καταντά φιλανθρωπία και από πολιτική άποψη γίνεται βιοηδητικό εργαλείο για την πολιτική των κυβερνήσεων. Τα ΑΜΕΑ έχουν δικαίωμα στη ζωή, όμως αυτό οφείλουν να το διεκδικήσουν στους στίβους των κοινωνικών αγώνων και όχι στους λαμπερούς στίβους των μεγαλο-

Σ τη Νάουσα, μετά την Κλωνατέξ, η Στρικολάν συνεχίζει το φαύλο κύκλο του πετάγματος στο δρόμο των εργατών-εργατριών της κλωστοϋφαντουργίας. Στη Σάρτεξ η πολυευθινή ιδιοκτήτρια «Bolton Group» πετάει άλλους 100 περίπου εργάτες στο δρόμο. Στην κατασκευαστική εταιρία «Καματάκης ΑΤΕΕ» 500 εργάζόμενοι είναι χωρίς δουλειά και απλήρωτοι από το Φλεβάρη. Μα νέα γενιά «προβληματικών» επιχειρήσεων πετάει χιλιάδες εργάτες στην ανεργία, αφού πρώτα τους έχει ξεζουμίσει.

Η ολιγαρχία των ΜΜΕ περνάει όσο γίνεται περισσότερο στα ψηλά όλη αυτή την περιπέτεια και εκστασιάζεται από τις Τσιτουρίδεις κόντρες. Οσο πιο πολύ ψάχνεις το θέμα τόσο περισσότερο έρχονται μπροστά στα μάτια σου εκείνες οι τεράστιες εικόνες των εθνικά υπερήφρων Ελλήνων, της Εθνικής ποδοσφαιρίου, της πετυχημένης Ολυμπιάδας, των πονεμένων θαυμαστών του Κεντρέη και της Θάνου και σκέ-

μαλιστικά αιτήματα. Αυτά είναι μόνο για το... ΠΑΜΕ.

Και τώρα φτάσαμε στη Νάουσα. Οι εργάτες δεν πρέπει να πεταχτούν στο δρόμο, οι καπιταλιστές έχουν φάει τεράστια ποσά, πέρα από την υπερασπία που έχουν ξεζουμίσει. Όλη η πόλη σε 24ωρη απεργία. Τα ΜΜΕ ασχολούνται με τον Τσιτουρίδη. Και οι μοναδικοί που φαίνονται να κινούνται τα νήματα αντίδρασης, πλην των σγανακτισμένων εργατών, οι του ΠΑΜΕ, θεωρούν ύψιστο κατόρθωμα και εχέγγυο αποτελεσματικότητας του ογώνα, ότι στην 24ωρη συμμετέχουν οι έμποροι και οι επαγγελματοβιοτέχνες. Υπόθεση όλης της πόλης η «Τσιτολάν», σήμερα η 24ωρη πανεργατική παναστοσιάκη απεργία με τη συμμετοχή εμπόρων και επαγγελματοβιοτεχνών, θριαμβολογεί ο Ριζοσπάστης. Μάλιστα. Αρα είμαστε υποχρεωμένοι να κρατήσουμε πάλι πολύ μικρό καλάθι.

Η ιστορία θα επαναληφθεί για άλλη μια φορά ως τραγωδία. Γιατί η απά-

της ελεύθερης μεταφοράς κεφαλαίων. Μοναδική και ρεαλιστική απάντηση.

Υπάρχει όμως και το πρώτο πρόβλημα, η σωπή, η αμηχανία, η παγωμάρα που αναφέρομε. Που αναμφισβήτητα επηρεάζει αρνητικά τους εργάτες και τις εργατριες που προσπαθούν να μείνουν στη δουλειά τους, να πάρουν τα δεδουλευμένα τους, να δουν ένα φως μέσα σ' αυτή τη χοάνη του πλούτου, του εκμαλισμού και της οδιοφορίας. Πριν από 15 χρόνια η πρώτη φουρνιά μαζικών απολύσεων από τις «προβληματικές» επιχειρήσεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, επί πρωθυπουργίας Μητσοτάκη, αντιμετωπίστηκε με μοχητικό πνεύμα από πολλά τμήματα της εργατικής τάξης, ειδικά εκεί που μπροστά ήταν -παρά τις

Η εργατική τάξη δοκιμάζεται

φτεσαι πόση μα πόση προσπάθεια χρειάζεται για να αλλάξουν τα δεδομένα.

Αλλά μαζί μ' αυτό το μεγάλο πτωνγύ της πλουτοκρατίας, που χρειάζεται να σπάσεις, εκείνο που σε κάνει περισσότερο να ανησυχείς είναι δύο πράγματα. Το ένα είναι μια σιωπή που ξαφνικά απλώνεται στην εργαζόμενη κοινωνία, μόλις τα εθνικά θέματα βγαίνουν από τα παράθυρα και τα προβλήματα του φθινοπώρου του 2004 πλημμυρίζουν και πνίγουν τις όποιες προσδοκίες. Αν δεν υπάρχει Ρεχάγκελ, Κεντέρης ή αποθαραυμένος Αλβανός τα στόματα σφραγίζονται ή σιγοψιθυρίζουν κουβέντες για το πως και πότε θα βγούμε στη σύνταξη.

Το δεύτερο είναι ότι διαπιστώνεις με μεγάλη οργή ότι ακολουθείται το ίδιο δρυμολόγιο αντιδρασης με τις κατά τόπους παραλλαγές του, που μαθηματικά είναι διαπιστωμένο ότι θα καταλήξει στο αδιέξοδο και στην απογοήτευση. Το «καλύτερο» σενάριο είναι αυτό της Σίσερ Πάλκο. Αυτιάς, Παπαδάκης, ΓΣΕΕ-υπουργοί, ΣΥΝ-ΚΚΕ, ΠΑΜΕ-ΕΚΑ και οι εργάτριες στην ανεργία. Το χειρότερο σενάριο είναι η περίφημη ΕΤΜΑ, δύο βήματα παραπέρα, όπου δεν άνοιξε μάτια ευασθησίας, γι' αυτό δεν έχαμη αντιδράσεις. Στην οικοδομή οι κατασκευαστικές πέταξαν χιλιάδες κόσμο με την έναρξη της Ολυμπιάδας και το ταξικό συνδικάτο της Αθήνας δεν έβγαλε ούτε ένα χαρτί. Τι να πουν, τι να ζητήσουν, τι να διεκδικήσουν; Τα έργα τελείωσαν, οι εργάτες «έπειρεπε» να φύγουν. Να μη διατυπώνουμε και μαξι-

νησηση από την πλευρά των εργατών-εργατριών στο φαύλο κύκλο της καπιταλιστικής βιομηχανίας δεν μπορεί να είναι ούτε νέες χρηματοδοτήσεις του ιδιοκτήτη που θέλει να πάρει σ' άλλη γι' σ' άλλους τόπους, ούτε οι «περιοριστικές» κρατικές παρεμβάσεις ακόμα και όταν θέλουν να έρθουν σε αντίθεση με την ΕΕ. Το κύριο είναι ότι για την ανεργία είναι υπεύθυνο το ίδιο το σύστημα, οι διαχειριστές του και το κράτος του και αυτοί πρέπει να πληρώσουν. Οι

Να απελευθερωθεί ο Γ. Μοναστηριώτης

Πορεία με αίτημα την άμεση απελευθέρωση του αντιρρησία συνειδητής Γιώργου Μοναστηριώτη θα γίνει αύριο στην Κόρινθο. Η πορεία θα κατευθυνθεί στις φυλακές της πόλης, όπου κρατείται ο Μοναστηριώτης. Οσοι δεν πάνε με δικά τους μέσα μπορούν να πάρουν πούλμαν που θα ξεκινήσουν στις 11 της πρωί από το Μουσείο.

Στο μεταξύ, πυκνώνουν οι φωνές διαμαρτυρίας για την προκλητική καταδίκη και προφυλάκιση ενός νέου που αρνήθηκε να πάρει να υπηρετήσει στον Περιοκό, παιάνοντας έτσι μέρος στον βρόμικο ιμπεριολιστικό πόλεμο σε βάρος του λαού του Ιράκ.

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια την επιστολή που έστειλε ο Μοναστηριώτης από τις φυλακές Κορίνθου, στην οποία κάνει σαφή τη στάση και τα κίνητρά του.

Εδώ και τρεις μέρες βρίσκομαι φυλακισμένος στις Δικαστικές Φυλακές Κορίνθου. Κατηγορήθηκα για λιποταξία επειδή αρνήθηκα -με δημόσια δήλωσή μου στις 08/05/2003- να ακολουθήσω τη φρεγάτα «Ναυαρίνο», όπου υπηρετούσα ως Εθελοντής Πενταετούς Υποχρέωσης στον πόλεμο του Κόλπου. Το πρώι της Δευτέρας 13/09/2004 παρουσιάστηκα οικειοθελώς στο Ναυτοδικείο Πειραιά με την ελπίδα να λήξει η 16μηνη ομηρεία μου. Έκει συνελήφθη και οδηγήθηκα στο αυτόφωρο 5μελές Ναυτοδικείο, όπου καταδικάστηκα σε φυλάκιση τριών ετών και τεσσάρων μηνών. Το ίδιο πρώι διάβαζα στις εφημερίδες ότι ένας αμερικανός στρατιωτικός που ομολόγησε ότι βασάνιζε ιρακινούς αιχμαλώτους, καταδικάστηκε σε φυλάκιση 8 μηνών. Η δίκη μου στάση ήταν εξαρχής σαφής. Αρνήθηκα και αρνούμαι συνειδητά και υπεύθυνα να συμμετάσχω ή να συνεισφέρω καθ' οινδήποτε τρόπο στην ανέλεγη σφραγή του ιρακινού λαού, στους βομβαρδισμούς μαιευτηρίων και λαϊκών αγορών. Αρνήθηκα και αρνούμαι να μπω σ' αυτόν τον χωρίς τέλος φαύλο κύκλο της βίας και της παροφροσύνης. Με τη συμμετοχή μου στο αντιπολεμικό κίνημα ένωσα τη φωνή μου με τη φωνή εκαπομψών ανθρώπων απ' όλο τον κόσμο ενάντια στη φρίκη του πολέμου. Η πράξη μου ήταν μια ελάχιστη ένδειξη αλληλεγγύης στους ανθρώπους που καθημερινά δοκιμάζονται πάνω τους τέτοιες συνθήκες. Επλέγω να μη συναντώ σ' αυτόν τον παράλογο τρόμο, να αρνούμαι το τέλος της ιστορίας. Πλήρωσα και πληρώνω το τίμημα. Είμαι ούμας βέβαιος, ότι εκτός από τη δικαιοσύνη του κράτους που με καταδίκασε, υπάρχει και η δικαιοσύνη των ανθρώπων -της ελληνικής κοινωνίας που κατέβηκε κατά χιλιάδες στους δρόμους ενάντια σ' αυτόν τον βρόμικο πόλεμο- που είναι πιο σπουδαία και πιο αληθινή, και αυτών η επυμηγορία δεν έχει βγει ακόμη.

15/09/2004

Γιώργος Μοναστηριώτης
Δικαιοτικές Φυλακές Κορίνθου

KONTRA

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜ

Αυτό το αίσχος πρέπει να σιωπή είναι σ

Ο τον τους συνέλαβαν, τους έκλεισαν στα ειδικά κελιά (τα πρώτα πειθαρχεία των φυλακών Κορυδαλλού, που μετασκευάστηκαν) σε απόλυτη απομόνωση. Μόνο δυο μικρά δισλείματα προσαλισμού και 21 ώρες στο κελί. Προσαλισμός κατά μόνας, για να μη μπορούν ν' αλλάξουν κουβέντα με άνθρωπο.

Και τι προσαλισμός! Στον πάτο μιας σιδερένιας δεξαμενής. Πανύψηλα λαμαρινένια τοιχώματα, ύψους 9-10 μέτρων, για να κόβουν κάθε οππική επιφάρη οικόμα και με την υπόλοιπη φυλακή. Και στην οροφή ένα πυκνό πλέγμα, ίσα-ίσα για να περνάει λίγο φως, άλλα οι κρατούμενοι να μη μπορούν να δουν ούτε τον ορίζοντα, ούτε ένα πουλί να πετάει πάνω από τα κεφάλια τους.

Υστερά από τις πρώτες διαμαρτυρίες επέτρεψαν τον προσαλισμό ανά δύο ή ανά τρεις. Στα ίδια μικρά χρονικά διαστήματα και με κλείσιμο στο κελί για τις υπόλοιπες 21 ώρες της ημέρας. Ο Άλ. Γιωτόπουλος και η Αγγ. Σωτηροπούλου, μάλιστα, εξακολουθούσαν να προσαλίζονται μόνοι. Χρειάστηκε να κάνει μια σκληρή απεργία πείνας η Σωτηροπούλου για να της επιπροσεί ο προσαλισμός με τις άλλες κρατούμενες αυτό το μικρό χρονικό διάστημα.

Ήταν ένα παράνομο καθεστώς κράτησης. Κανένας νόμος δεν το προέβλεπε. Αντίθετα, το Σύνταγμα, η ΕΣΔΑ, ο Σωφρονιστικός Κώδικας επιβάλλουν να μη γίνεται καμιά διάκριση στη μεταχείριση των κρατούμενων. Δεν πρέπει δε να ξεχνάμε ότι οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι ήταν ακόμη υπόδικοι (άρα, είχαν το τεκμήριο αθωδητας – λέμε τώρα) και από το κράτος παρουσιάζονταν ως εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου (μέχρι και ο πρωθυπουργός Σημίτης αισθάνθηκε την ανάγκη να τοποθετηθεί επ' αυτού).

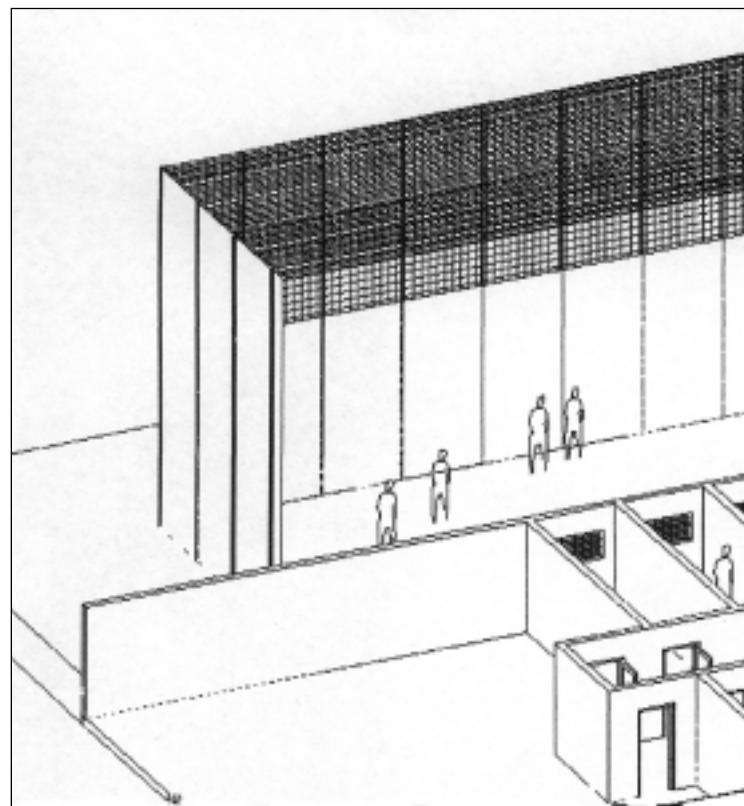
Το δικαιολόγησαν αυτό το καθεστώς με τις ανάγκες της ανάκρισης που οικόμα βρισκόταν σε εξέλιξη, μολονότι ο ανακριτής Ζερβομπεάκος δήλωσε ότι ο ίδιος δεν υπέβαλε κανένα σχετικό αίτημα. Πουθενά, βέβαια, δεν προβλέπεται ειδικό καθεστώς κράτησης για τις ανάγκες της ανάκρισης, αλλά στο κλίμα της τρομολαγνείας εκείνης της εποχής πολύς κόσμους ήταν έτοιμος να καταπείσει αυτή τη δικαιολογία. Οσοι δεν την κατάπιαν ή σώπαιναν φοβισμένοι από τις απειλές περί «συνοδοιπορίας» που εκτοξεύονταν από τους λυσσασμένους ρουφιάνους των τηλεπαραθύρων ή αποκλείονταν από κάθε δυνατότητα εκφοράς δημόσιου λόγου με πλατιά απεύθυνση. Η πρώτη διαδήλωση που έγινε για να καταγγελθεί αυτό το καθεστώς των λευκών κελιών – γκρίζων τάφων δέχτηκε μια λυσσασμένη επίθεση από

τα ΜΜΕ, που είχαν ανοιχτή γραμμή με την Αντιτρομοκρατική και λειτουργούσαν σαν παπογαλάκια της.

Κάποια στιγμή η ανάκριση ολοκληρώθηκε και οι κρατούμενοι παροπέμψθηκαν να δικαστούν. Το ειδικό καθεστώς διαφοροποιήθηκε μόνο ως προς ένα στοιχείο του. Σταμάτησε η πλήρης απομόνωση, οι κρατούμενοι μπορούσαν να προσαλιστούν κανονικά και όλοι μαζί, όμως ο προσαλισμός εξοικολούσε να γίνεται στον πάτο της μεταλλικής δεξαμενής, στερώντας τους τη δυνατότητα αποιασθήποτε επαφής με τον περιβάλλοντα χώρο. Χωρίς να μπορούν να δουν ούτε τον ορίζοντα, ούτε ένα πουλί να πετάει πάνω από τα κεφάλια τους.

Ενώμιση σχεδόν χρόνο μετά τις συλλήψεις η δίκη τέλειωσε. Τέσσερις αθωώθηκαν, δεκαπέντε καταδικάστηκαν, ένας αποφυλακίστηκε για λόγους υγείας (ο συνεργαζόμενος Τέλιος και όχι οι βαρύτατα άρρωστοι Π. Σερίφης και Σ. Ξηρός). Το καθεστώς κράτησης παρέμεινε το ίδιο. Τους μοίρασαν μάλιστα σε δυο χώρους. Τους καταδικασμένους σε ισόβια (Κουφοντίνας, τρεις αδερφοί Ξηροί, Γιωτόπουλος, Τζωρτζάτος, Κωστάρης) στις ανδρικές φυλακές, τους υπόλοιπους στις γυναικείες. Πάντα στα ειδικά κελιά, χωρίς δυνατότητα αποιασθήποτε επαφής με τους άλλους κρατούμενους, χωρίς δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν τους κοινόχρηστους χώρους της φυλακής, με προσύλιο της μεταλλικής δεξαμενής με τους πανύψηλους λαμαρινένιους τούχους γύρω-γύρω και το πυκνό μεταλλικό πλέγμα στην οροφή. Η αισθητηριακή απομόνωση συνήστηκε.

Το κίνημα αλληλεγγύης έθεσε το ζήτημα. Απαίτησε να σταματήσει η εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων. Να καταργηθεί το καθεστώς των λευκών κελιών, που εκτός από

απάνθρωπο είναι και παράνομο. Στο μεταξύ, προέκυψε το ζήτημα της λάρισας. Η κατασκευή ειδικής φυλακής μέσα στη φυλακή της πόλης διέρρευσε ως ειδήση. Εγίνε φανερό, ότι το νέο απομονωτήριο κατασκευάζοταν για τους πολιτικούς κρατούμενους και μόλις ολοκληρωνόταν η κατασκευή του θα τους μετέφερον αιφνιδιαστικά σ' αυτό. Το κίνημα αλληλεγγύης έβαλε τη λάρισα ως πρώτο στόχο του. Εγίναν πολλές ενέργειες: υπομονήστα των συνηγόρων υπεράσπισης σε όλους τους αρμόδιους φορείς, παραστάσεις των συνηγόρων στο υπουργείο Δικαιοσύνης, συνεντεύξεις και αφρογραφία στον Τύπο, πορείες στη λάρισα και στην Αθήνα. Η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης άφησε

ουδέποτε οι καθεστώς οδηγεί ευθέως σε βλάβες στην υγεία των κρατούμενων.

Ουδέποτε ο υπουργός Δικαιοσύνης

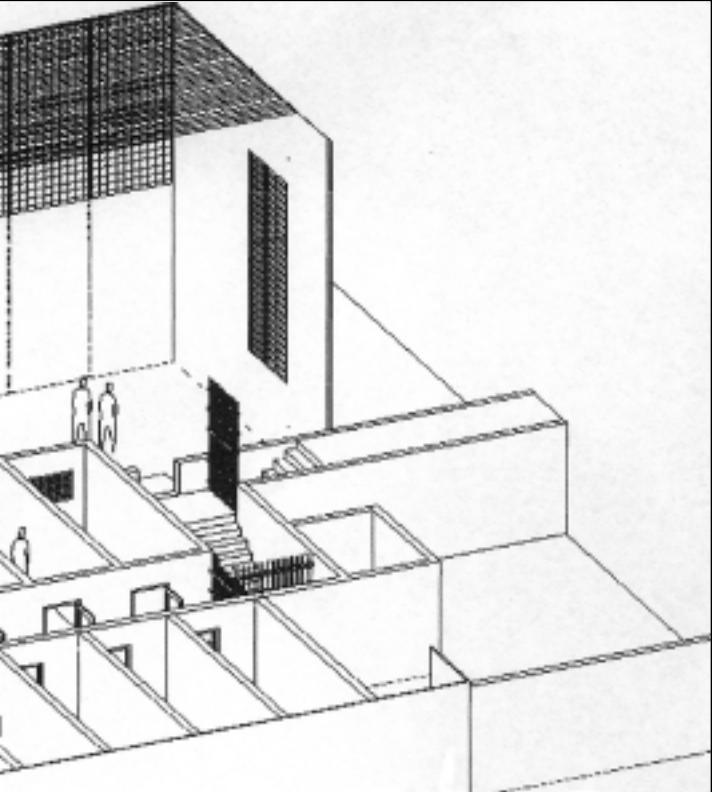
Ο Συνήγορος του Πολίτη

«...Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι πρόθυμος να συμβάλει στη συζήτηση για την εξεύρεση ενός εύλογου μέσου ασφαλούς κράτησης με σεβασμό στις αρχές της σωφρονιστικής μεταχείρισης που καθιερώνουν ο Σωφρονιστικός Κώδικας, το Σύνταγμα και η ΕΣΔΑ. Επιφυλασσόμασθε σε επόμενη επικοινωνία μας να εξετάσουμε τα ζητήματα των νυν συνθηκών έκτισης που θίγονται στην παροπτάνων αναφορά, εάν δεν προγματοποιηθεί εντωμέταξη η μεταγωγή από τη Δ.Φ.Κορυδαλλού στη Δ.Φ.λάρισας.

Σε κάθε περίπτωση, το πρωταρχικό ερώτημα για τη διερεύνηση του συνόλου των ζητημάτων που θέτει η παρούσα αναφορά, το οποίο παρακαλούσαται κατ' αρχήν να διευκρινίσεται, είναι σε ποιες διαπάνεις ερειδεται ο διοχωρισμός από τους λοιπούς κρατούμενους των κρατούμενων για την υπόθεση της «17ης Νοέμβρη» και η κρά

ΚΟΝΤΡΑ

ΕΝΩΝ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ ΤΟΥ Α ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ Τώρα ΥΝΕΝΟΧΗ

οποφόριος να επισκεφθεί και να δει ιδίοις όμιμασι τα ειδικά κελιά του Κορυδαλλού. Στις 6 Αυγούστου κλειδωσαν τους κρατούμενους στα κελιά και ο Αν. Παπαληγούρας επισκέφτηκε τη μεταλλική δεξαμενή. Κατάλαβε ότι αυτή δεν μπορεί να σταθεί για καιρό και αποφάσισε όχι να την καταργήσει, αλλά να τη φτιασθώσει, για να πετυχεί τον ίδιο σκοπό με άλλα μέσα.

Από τις 3 Σεπτέμβρη, συνεργεία ἀρχισαν να κόβουν το πάνω μέρος των λαμαρινένιων τοίχων, κατεβάζοντας το ύψος τους στα 4,5-5 μέτρα. Το πικνό πλέγμα στην οροφή παρέμεινε, ολλά οι πολιτικοί κρατούμενοι για πρώτη φορά τα τελευταία δύο χρόνια είδαν ένα κομμάτι ουρανού, μπρόσταν να ευτίσουν το μάτι τους στον ορίζοντα.

Την Παρασκευή 17 Σεπτέμβρη, τα συνεργεία επανήλθαν στο χώρο. Εστήσαν σκαλωσίες και ἀρχισαν να τοποθετούν πικνό πλέγμα σε δυο στρώσεις, στο πάνω τμήμα του κλουβιού. Εκεί που πριν ήταν τα κομμάτια από λαμαρινές που αφαιρέθηκαν. Η δεξαμενή με τους συμπαγείς λαμαρινένιους τοίχους θα μετατρεπτόταν σε κλουβί ζωολογικού κήπου. Σχεδόν αδιοφανές. Λίγο περισσότερο φως, άλλα η ίδια -αν όχι χειρότερη- αισθητηριακή απομόνωση.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι αντέδρασαν. Μαζεύτηκαν στο πρό-

γία πείνας με κυλιόμενο τρόπο. Κάθε βδομάδα θα μπαίνει ένας απεργός πείνας, ενώ οι προηγούμενοι θα συνεχίζουν. Πρώτος ξεκίνησε ο Δημήτρης Κουφοντίνας, που σήμερα βρίσκεται στην όγδοη μέρα. Σήμερα θα ξεκινούσε ως δεύτερος απεργός πείνας ο Χριστόδουλος Ξηρός. Ο Βασιλης Τζωρτζάτος, που είχε κάνει απεργία πείνας για 43 μέρες σταμάτησε και θα μπει και αυτός στη νέα απεργία πείνας, ξεκινώντας μία από τις επόμενες βδομάδες, όπως πληροφορθήκαμε από το συνήγορο του.

Την Πέμπτη δόθηκε στην αίθουσα του ΔΣΑ η πρώτη συνέντευξη Τύπου συνηγόρων υπεράσπισης των πολιτικών κρατούμενων και Κινήσεων Αλληλεγγύης. Εκ μέρους των Κινήσεων Αλληλεγγύης άνοιξε και συντόνισε τη συζήτηση ο Π. Γιώτης, ενώ στο πάνελ ήταν ο καθηγητής Εγκληματολογίας Β. Καρύδης, ο πανεπιστημιακός Β. Αγγελόπουλος και ο δικηγόροι Ι. Κούρτοβικ, Ι. Σταμούλης και Φ. Ραγκούσης. Την Τετάρτη το απόγευμα έγινε μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης από την πλατεία Ελευθερίας του Κορυδαλλού προς τις φυλακές. Οι μπάτσοι αιφνιδιάστηκαν κι ἔτρεχαν σαν λαγόι να πάρουν θέσεις στο δρόμο. Οι μηχανές έφτασαν έξω από το σημείο που βρίσκονται τα λευκά κελιά και οι πολιτικοί κρατούμενοι πήραν το μήνυμα αλληλεγγύης. Στο «πέσιμο» που έγινε από τους μπάτσους συνελήφθη ο Χ. Τσάκαλος, που θα δικαζόταν χτες Παρασκευή στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελοδικείο Πειραιά. Οι ενέργειες φυσικά θα συνεχιστούν.

Την άλλη μέρα τα κελιά δεν άνοιξαν. Τα συνεργεία επανήλθαν στο χώρο και μέχρι το βραδάκι το κλουβί είχε αποκατασταθεί. Στους πολιτικούς κρατούμενους δεν έμενε άλλο μέσο. Ανακοίνωσαν ότι ξεκινούν απερ-

Δήλωση του Δημήτρη Κουφοντίνα

Εδώ και πάνω από δυο χρόνια βρισκόμαστε κάτω από ειδικό καθεστώς κράτησης. Πρόκειται για κατάφωρη παραβίαση του νόμου, του δικού τους νόμου, που απαγορεύει ρητά τις ειδικές κατηγορίες κρατουμένων. Ας μας πουν καθαρά, ότι είμαστε ειδικής κατηγορίας κρατούμενοι, πολιτικοί κρατούμενοι, πολιτικοί αντίπαλοι τους, και θα μας εξοντώσουν.

Εξαντλήσαμε, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, κάθε μέσο. Δεν μας μένει πια άλλο από το έσχατο, την απεργία πείνας. Ξεκινάμε από σήμερα Σάββατο με πρώτο απεργό εμένα. Κάθε βδομάδα θα προστίθεται και ένας νέος απεργός.

Αρνούμαστε την αργή εξόντωσή μας, αντιδρούμε στην υποκρισία, τον εμπαγμό και την εκδικητικότητα.

Φυλακές Κορυδαλλού, 18.9.2004

Δημήτρης Κουφοντίνας

Υπόμνημα των πολιτικών κρατούμενων στον εισαγγελέα των φυλακών

κ. Εισαγγελέα

Επόπτη Φυλακών Κορυδαλλού

Εμείς οι κατηγορούμενοι για την υπόθεση 17N, κρατούμαστε όπως γνωρίζετε, εδώ και περισσότερα από 2 χρόνια στα υπόγεια κελιά σε καθεστώς απομόνωσης και με ειδικές συνθήκες κράτησης που δεν προβλέπονται από κανέναν νόμο από αυτούς που εσείς έχετε τα χθεί να τηρείτε και να εφραίζετε, συνθήκες που συνεχίζονται απαράλλακτες και μετά το τέλος της εναντίον μας πρώτης δίκης.

Οπως επανειλημμένα καταγγελλαμε τόσο εμείς όσο και φορείς, οργανώσεις και χιλιάδες πολίτες, πρόκειται για συνθήκες κράτησης εκδικητικές που δεν υπηρετούν καμία άλλη σκοπιμότητα από αυτήν της θικής και σωματικής εξόντωσης του κρατούμενου.

Ζητήσαμε σταθερά να καταργηθεί το ειδικό καθεστώς κράτησης και να ισχύσουν και για μας ίδιες συνθήκες με τους άλλους κρατούμενους.

Ζητήσαμε να καταργηθεί το ασφυκτικό προαύλιο, να πέσουν οι τοίχοι του μεταλλικού κουτιού και να φύγει το απαράδεκτο πλέγμα που το σφραγίζει από πάνω...

Χρειάστηκαν 2 χρόνια για να αναγνωρισθεί από τους αρμόδιους ότι αυτό το ειδικό προαύλιο των 6 μέτρων πλάτους, με τους 9 μέτρων ύψους μεταλλικούς τοίχους και τις απίστευτες θερμοκρασίες, είναι ένα κολαστήριο και να αναρωτηθούν πώς θα μπορούσε να επδιορθωθεί η εφιαλτική του εικόνα. Πριν όμως προλάβουν τα συνεργεία να ξεκινήσουν την αφοίρεση κάποιων κομματίων των τοίχων που μας περικλείουν, νέα συνεργεία σπεύδουν ήδη να καλύψουν τα μικρά κομμάτια του ουρανού που αποκαλύφθηκε με πυκνό συρμάτινο πλέγμα που θα τα αντικαταστήσει, αποκλείοντας και πάλι κάθε οπτική διέξodo.

Στόχος δεν είναι βέβαια, τα όποια μέτρα ελέγχου και επιδείξης ελέγχου που περισσεύουν στους χώρους της δικής μας κράτησης με δεκάδες κάμερες, ηλεκτρονικά μάτια, πολλαπλάσιους φύλακες, διπλάσιο όγκο τοιμέντου και σδερου, κι όλα αυτά για μια φυλακή μέσα στη φυλακή, αλλά η επιδειξη εκδικητικότητας απέναντι στους πολιτικούς κρατούμενους. Και η απόπειρα επδιόρθωσης καταλήγει να είναι εμπαγμός. Αυτό δεν μπορούμε να το δεχθούμε.

Ζητάμε να λάβετε θέση πάνω σε όλα αυτά.

Ζητάμε να σταματήσει ο αποκλεισμός και η αισθητηριακή απομόνωση.

Και θέλουμε να σας βεβαιώσουμε ότι τα μέσα που ο κρατούμενος έχει στη διάθεσή του για να υπερασπίσει τον εισιτό του είναι λίγα αλλά κρίσιμα.

Φυλακές Κορυδαλλού, 6.9.2004

Η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

«Η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου εκφράζει την ανησυχία της σχετικά με τη μετοχείρηση που υφίστανται οι κρατούμενοι στις φυλακές Κορυδαλλού, καταδικασθέντες στην υπόθεση της «17ης Νοέμβρη». Τόσο από τις αναφορές των συνηγόρων υπεράσπισης προς τις Δημόσιες Αρχές -που έχουν κοινοποιηθεί και στην Ενωση- όσο και από δημοσιεύματα του Τύπου που δεν έχουν διαψευσθεί, προκύπτει ότι οι ανωτέρω κρατούμενοι διαβιούν σε ειδικό καθεστώς κράτησης με κυρίαρχο στοιχείο την απομόνωση, το οποίο εμπεριέχει ιδιαίτερους περιορισμούς συνταγματικών δικαιωμάτων. Η διαβίωση σε ατομικό κελί, προνόμιο για τους άλλους, η απαγόρευση πρόσβασης στη βιβλιοθήκη και στους κοινόχρηστους χώρους της φυλακής και γενικά η στέρηση της επικοινωνίας με τους άλλους κρατούμενους διαμορφώνουν ένα πλαίσιο διακριτικής μεταχείρησης.

Η Ενωση υπενθύμιζε ότι η διακριτική αυτή μεταχείρηση, στο μέτρο μάλιστα που δεν ρυθμίζεται από κάποια διάταξη, είναι ασυμβίβαστη με τις ισχύουσες συνταγματικές εγγυήσεις. Καθίσταται λοιπόν προφανές ότι η διάκριση που εφαρμόζεται δεν συναρτάται με το αδίκημα της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης (αρ. 187Α Π.Κ.) ή την τελεστή σοβαρών κακουργημάτων, ούτε και με την επικινδυνότητα των κρατουμένων, εφόσον οι κρατούμενοι για υποθέσεις οργανωμένου εγκλήματος δεν υφίστανται παρόμοιο διοχωρισμό. Η διαίτερη αυτή μεταχείρηση επιφυλάσσεται μόνο σε εκείνους, αλλά και για όλους εκείνους, που εμπλέκονται σε υποθέσεις τρομοκρατίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, καθιερώνεται μια ειδική κατηγορία κρατουμένων-εσωτερικών εχθρών, ανύπαρκτη μεν στο ισχύον κανονιστικό πλαίσιο, η διοικητική υπαγωγή στην οποία επισύρει όμως αυτομάτως συρρίκνωση δικαιωμάτων. Η εφαρμογή των ειδικών συνθηκών κράτησης συντελείται, αν όχι απόπτως, πάντως σε καθεστώς αδιαφάνειας, με συνέπεια να καθίσταται αδύνατος ο δημόσιος και θεσμικός έλεγχος τους. Εντούτοις, πρόκειται περί προσβολών συνταγματικών δικαιωμάτων, η νομιμοποίηση των οποί

κτάκτο στρατοδικείο Νο 5

■ 110η μέρα,
Δευτέρα,
20.9.2004

Η δίκη ξανάρχισε με τη συνέχεια της αγρόευσης του Α. Κούγια, συνηγόρου υπεράσπισης του Αγγ. Κανά. Ο Α. Κούγιας συνέχισε να αναλεύει τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας (Κυριακίδου, Τόγκα, ζεύγος Πομώνη), να καταδεικνύει τις αντιφάσεις τους και να εξηγεί τους λόγους που άθησαν τον καθένα απ' αυτούς να βάλει το δικό του λιθαράκι στο σχέδιο που κατηγύθισε η Αντιτρομοκρατική. Ενα αξιόλογο καινούργιο στοιχείο που προσέθεσε ο συνήγορος, καταθέτοντας πρωτωπική γνώση και εμπειρία, είναι ότι ο Πομώνης την περίοδο της χούντας ήταν ο αρχηγός των Αλκίμων στην περιοχή Κολιάτσου.

Στη συνέχεια, ο Α. Κούγιας πέρασε στο κεφάλαιο της αξιολόγησης των μαρτύρων υπεράσπισης του Αγγ. Κανά, συγκρίνοντας τις καταθέσεις τους με αυτή της Κυριακίδου και εκφράζοντας την απορία του γιατί οι εισαγγελείς δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να κάνουν οποιαδήποτε αναφορά σ' αυτούς τους μάρτυρες και στις καταθέσεις τους, ειδικά για τις σχέσεις Κυριακίδου-Βεντούρη.

Αφού ολοκλήρωσε με τους μάρτυρες κατηγορίας και υπεράσπισης και τα όσα αυτοί εισέφεραν, αισθάνθηκε την ανάγκη –όπως είπε- να αναφερθεί στην προσωπικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα και τη θέση του στη δίκη. Ο Τσιγαρίδας –είπε- είναι ένας άνθρωπος που θα μπορούσε να είναι αστός. Να διοχετεύσει τη δραστηριότητά του στο πώς θα βγάλει περισσότερα λεφτά, όπως κάνουμε εμείς. Στη ζωή του, όμως, έκανε άλλες επιλογές και αυτό αποδεικνύει ότι ο Τσιγαρίδας δεν είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, αλλά ένας άλλος άνθρωπος, με ένα σύστημα αξιών υπέρτερο από το δικό μας. Έχει ως άνθρωπος ένα μεγαλείο. Μπορεί οι επιλογές του να ήταν λάθος, όμως η αφετηρία των σκέψεών του ήταν ανιδιοτελής, αλτρουϊστική, και αυτό πρέπει έτσι να αξιολογηθεί από το δικαστήριο. Κατά τον Α. Κούγια, η πα-

ρουσία του Τσιγαρίδα στο δικαστήριο διέλυσε όλα όσα κυκλοφορούσαν σε βάρος του, σχετικά με την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης. Απέδειξε ότι αυτά ήταν σενάρια και σκέψεις ταπεινών ανθρώπων που έχουν μάθει να σκέφτονται με ιδιοτέλεια. Ο Τσιγαρίδας –είπε– ανέλαβε την πολιτική ευθύνη, γιατί δεν ήθελε να μείνει στην ελληνική κοινωνία ότι μέλη του ΕΛΑ ήταν το καρκατσουλίο (σ' αυτό περιελάβε όχι μόνο την Κυριακίδου, αλλά και τον εντολέα του Αγγ. Κανά). Αυτή η πράξη του Τσιγαρίδα –κατέληξε– είναι σύμφωνη με το δικό του σύστημα αξιών. Γ' αυτό και όταν στη δίκη εμφανίστηκε η Κυριακίδου και έδειξε την εικόνα που έδειξε, αυτοπαρουσιάζόμενη ως μέλος του ΕΛΑ, ο Τσιγαρίδας μιλήσε. Παρενέβη και έδωσε απαντήσεις, αποδεικνύοντας ότι δεν θα μπορούσε ποτέ η Κυριακίδου να είναι μέλος του ΕΛΑ.

Στο τελευταίο κεφάλαιο της αγόρευσής του ο Α. Κούγιας ασχολήθηκε με το στενά νομικό μέρος της υπόθε-

της, πιάνοντας τις κατηγορίες μία-μία και επιμένοντας ιδιαίτερα στην πρόταση των εισαγγελέων για καταδίκη των κατηγορούμενων για απλή συνέργεια λόγω ψυχικής συνδρομής. Αναφερόμενος στην απουσία όχι αποδείξεων, αλλά έστω ενδείξεων, απευθύνθηκε στους εισαγγελείς λέγοντας: «Γράψτε την απόφαση κ. Πατσή. Γράψτε την κ. Βομπίρη. Εύκολο είναι να κάνεις μια πρόταση, αλλά γράψτε το σκεπτικό της απόφασης ενός δικαστηρίου χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Για να ασκηθεί ποινική δίωξη αρκεί η πιθανολόγηση, για να γίνει παραπομπή σε δίκη αρκούν οι ενδείξεις, για να υπάρξει απόφαση καταδίκης, όμως, χρειάζονται ατράνταχτες αποδείξεις. Γράψτε την απόφαση, λοιπόν, με βάση την πρότασή σας. Τι θα επικαλεστείτε;».

Κλείνοντας την αγόρευσή του, ο Α. Κούγιας αποκάλυψε ότι στο γραφείο του έφτασε ένα έγγραφο της Αντιτρομοκρατικής, που πρέπει να πήγε από την ίδια πηγή που έφτασαν κάποια έγγραφα στα χέρια του δημοσιογράφου Στ. Βορίνα. Το έγγραφο αναφερόταν στην άσκηση διώξεως σε βάρος των Ολίβιε και Μπέρτα Ντε Μαρσέλους στην Ελβετία και στη συνδρομή που ζήτησαν οι ελβετικές αρχές για την απόπειρα με παγιδευμένο αυτοκίνητο σε βάρος του σαουδάραβα πρέσβη. Η Αντιτρομοκρατική ανέφερε ότι το αυτοκίνητο που χρησιμοποιήθηκε νοικιάστηκε από άλλοδαπτο, με ιταλικό διαβατήριο και άδεια οδήγησης. Το όνομα ήταν Ψευδές, τα έγγραφα ήταν πλαστά και τα χαρακτηριστικά του απόμου ήταν αραβικής καταγωγής. Μιλούσε αγγλικά και λίγα γαλλικά. Βρέθηκε αιμαδρό αποτύπωμα που δεν ταυτοποιήθηκε. Ο εκρηκτικός μηχανισμός δεν μπόρεσε να διερευνθεί ούτε από τα ελληνικά, ούτε από γερμανικά και γαλλικά εργαστήρια. Πιθανολογήθηκε ότι έγινε με τηλεχειρισμό. Την ευθύνη ανέλαβε η πρωτοεμφανιζόμενη οργάνωση ΟΕΛΑ, που ανέλαβε και την ευθύνη για την έκρηξη στο μπαρ Οσκαρ. Από την έρευνα δεν προέκυψαν στοιχεία για σύνδεση των δραστών με τους Ντε Μαρσέλους.

Δεν ξέρω τι υπόγειες διαδρομές υπάρχουν, δήλωσε ο συνήγορος. Θύμισε ότι ο εντολέας του χαρακτηρίστηκε από τον εισαγγελέα Μάτη αυτούργος της έκρηξης κατά των Σαουδαράβων, άσχετα αν το αδίκημα έχει παραγραφεί. Αυτό το έγγραφο δεν υπάρχει μέσα στη δικογραφία, αλλά υπάρχουν δυο άλλα έγγραφα (τα υπ' αριθμούς 19 και 33 από τα φερόμενα ως έγγραφα της Στάζι), που αναφέρονται στην έκρηξη κατά του σαουδαράβα πρέσβη και περιγράφουν το ίδιο πρόσωπο, που εμφανίστηκε με το φυεδώνυμο Μπρούνο Ριβέρα. Σύμφωνα με ένα από τα δυο έγγραφα, διαβατήριο με το όνομα Μπρούνο Ριβέρα βρέθηκε στα χέρια Σύρου διπλωμάτη, που ταξίδεψε από την Αθήνα προς το Ανατολικό Βερολίνο, το 1981. Αυτό το διαβατήριο χρησιμοποιήθηκε για να νοικιαστεί το αυτοκίνητο με το οποίο έγινε η απόπειρα σε βάρος του σαουδαράβα πρέσβη το 1983. Πιστοποιείται έτσι, ότι το έγγραφο της Αντιτρο-

μοικρατικής που στάλθηκε στο γραφείο του είναι γνήσιο και ότι από το 1983 η ΕΛΑΣ γνωρίζει ποιος έκανε την απόπειρα κατά των Σαουδαράβων. Και όμως, αυτά τα έγγραφα δεν στάλθηκαν από την Αστυνομία στον εισαγγελέα και τον ανακριτή. Κάποιοι μοιράστηκαν τα παράστημα και την αμοιβή για τη δήθεν εξάρθρωση του ΕΛΑ και ίσως κάποιοι ρήτηκαν και τώρα αποκαλύπτουν την αποκρυψή στοιχείων από το δικαστήριο και από τον εισαγγελέα Μύτη που άσκησε τη δίωξη. Αυτό είναι αδίκημα σε βαθμό κακουργήματος και το δικαστήριο πρέπει, πέρα από την αθώωση του Κανά, να ασχοληθεί και με αυτό το θέμα.

Από τον Α. Κούγια η σκυτάλη πέρασε στον Μιχάλη Καλογήρου, τον δεύτερο από τους υπερασπιστές του Αγγ. Κανά, έναν νέο δικηγόρο, που πήρε το βάπτισμα του πυρός σ' αυτή την τόσο σημαντική δίκη.

Ο Μ. Καλογήρου, για να καταδείξει τον τρόπο με τον οποίο συλλέχτηκε, αξιολογήθηκε και ταξινομήθηκε το υλικό γι' αυτή τη δική, θύμισε την κατάθεση ενός μάρτυρα με σοβαρά ψυχικά προβλήματα, ο οποίος είχε κληθεί να καταθέσει στο δικαστήριο. Δεν μπόρεσε να καταθέσει, γιατί στο μεταξύ είχε κλειστεί στο ψυχιατρείο, ανωγνώστηκε όμως η κατάθεσή του και πήραμε μια καλή γεύση για το πώς τα χοντροκομμένα παραφύθια ενός ψυχικά άρρωστου θεωρήθηκαν αξιόπιστη μαρτυρία από τις διωκτικές αρχές. Ήταν ένας ξέπνων πρόλογος, για να περάσει στην Κυριακίδου και στις καταθέσεις της, στα κίνητρά της και στον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε. Για να μιλήσει για τις καφκικές αστυνομικές διαδικασίες μέσα από τις οποίες έφτασε στο δικαστήριο ο Κανάς.

Αμέσως μετά, ο συνήγορος εξαπέλυσε πυρά κατά του τρομονόμου, μέσω του οποίου το ελληνικό κράτος επιδίωξε να κερδίσει την έξωθεν καλή μαρτυρία και να αποσύσει τις κατηγορίες που ακούγονταν, ότι δεν έχει στέρεη κατασταλτική πολιτική για την «τρομοκρατία». Στην ιδιαίτερη είσηγητική έκθεση του τρομονόμου γίνεται λόγος για λελογισμένη περιστολή των δικαιωμάτων και η πρακτική εφαρμογή του σ' αυτή την υπόθεση οδήγησε τους κατηγορούμενους στη δίκη με το τεκμήριο αθωάστητας του καταφργμένο στην πράξη. Το πρώτο θύμα αυτής της υπόθεσης είναι το αυτονόητο, το τεκμήριο αθωάστητας των κατηγορουμένων. Παραβιάστηκε ακόμα και στη διάρκεια της δίκης, με το βούλευμα για μια δευτερη δίκη και με τη βράβευση με παράσημα αστυνομικών για τη σύλ-

ληφτή των συγκεκριμένων κατηγορούμενων. Ο Μ. Καλογήρου αναφέρθηκε εκτενώς σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστήριου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που καταδίκασαν χώρες επειδή πριν την ολοκλήρωση δίκης υπήρξαν δημόσιοι πανηγυρισμοί και συνεντεύξεις τύπου των ηγετών της Αστυνομίας και αναφωτήθηκε πώς θα αντιμετωπίζε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τα όσα έγιναν σ' αυτή την υπόθεση, που παραβίασαν με προκλητικό τρόπο το τεκμήριο οιωδότητας.

Σχολιαζοντας την καταθεση της κυ-

κιακίδου, ο Μ. Καλογήρου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο μάρτυρας που λέει την αλήθεια δεν φοβάται τίποτα, απαντά πάντα το ίδιο όντας φορές και αν του υποβληθεί μια ερώτηση, δεν πτοείται, δεν επιτίθεται κατά πάντων. Η Κυριακίδου όμως ήταν «σικέ» και αυτό αποκαλύφτηκε όλες τις μέρες της κατάθεσής της. Σε κάθε περίπτωση η Κυριακίδου ψεύδεται και δεν μπορεί να σχηματιστεί δικανική πεποιθηση με βάση την κατάθεσή της. Το συμπέρασμα αυτό ο συνήγορος το στήριξε με μια σειρά αναφορές στα πολλά, αντιφατικά και αντικρουόμενα που κατέθεσε η Κυριακίδου, αλλάζοντας μέρα με τη μέρα τις απαντήσεις που έδινε στο ίδιο ερώτημα.

Η αγόρευση του Μ. Καλογήρου θα συνεχιστεί αύριο.

ΥΓ: Η μέρα στιγματίστηκε από ένα αικόμη επεισόδιο αστυνομικής αυθαιρεσίας, σε βάρος της συνηγόρου Αλέκας Ζορμπαλά. Είχαν την αποάρτηση να κάνουν έρευνα στην τοάντα της συνηγόρου, επειδή λέει έβλεπαν στην οθόνη του σχετικού μηχανήματος κάπιοι ύποπτοι αντικείμενο. Ο αστυνομικός διευθυντής παραπληροφόρησε το δικαστήριο, δηλώνοντας ότι το μηχάνημα έδειξε κάποια συμπαγή μεταλλική μάζα στην τοάντα της συνηγόρου. Η πρόεδρος δεν πήρε θέση στο ζήτημα και η συνήγορος άφησε την τοάντα της στον προθάλαμο του Κορυδαλλού, αρνούμενη για λόγους ευθίξιας να υποβληθεί η τοάντα της σε έρευνα. Κατήγγειλε το γεγονός στο δικαστήριο, θυμίζοντας ότι η Κυριακίδου έμπαινε στο χώρο με αυτοκίνητο της Ασφάλειας, χωρίς να υποβάλλεται στο σχετικό έλεγχο, ενώ οι συνήγοροι αντιμετωπίζονται ως ύποπτοι.

■ 111η μέρα,
Τρίτη, 21.9.2004

Ο Μ. Καλογήρου, συνήγορος υπεράσπισης του Αγγ. Κανά, συνέχισε την αγόρευσή του με τη δική του έκθεση των αντιφράσεων, των ανακολουθιών, των λογικών αλμάτων και των παραλογισμών της μαρτυρίας της Σ. Κυριακίδου, για να καταλήξει με ένα κάλεσμα προς το δικαστήριο, να φύγει από το βασιλείο των κρίσεων και των εντυπώσεων και να περάσει στο βασιλείο της λογικής και των νόμων. Η Κυριακίδου πρέπει να κριθεί αναξιόπιστη –κατέληξε ο συνήγορος- και ο Κανάς να κηρυχθεί αθώος. Αν το δικαστήριο κρίνει την Κυριακίδου αξιόπιστη, τότε το μόνο αδίκημα που προκύπτει είναι αυτό της συμμετοχής, για το οποίο δύο οι κατηγορούμενοι πρέπει να κηρυχθούν αθώοι, λόγω παραγραφής.

Ο Μ. Κολογήρου έκλεισε την αγόρευσή του με ένα απόσπασμα από τον Κάρκα, ταριαστό για την περίσταση: «Κάποιος τρέπει να συκοφάντησε τον κύριο Κ. γιατί χωρίς να έχει κάνει κανένα κακό τον συνέλαβαν ένα πρώι. Εύχομαι κανείς να μην έχει το τέλος του κυρίου Κ. γιατί είναι ένα τέλος που δεν σταματά στην εξόντωση ενός ανθρώπου, αφού παραμένει για πάντα η ντροπή. Ελπίζω να μη σταθήκαμε ανώφελα εδώ, είτε κάποιος διασκέδασε με το θέαμα της αθωότητας είτε πάλι κάποιος περίμενε από εσάς την υπερό-

σπιση της αθωότητας είτε πάλι κάτι διδαχτήκαμε πραγματικά».

Ο κύκλος των αγορεύσεων των συνηγόρων κλείνει με τους υπερασπιστές του Μ. Κασίμη, από τους οποίους πρώτη ξεκίνησε να αγορεύει η Άλεκα Ζορμπαλά.

Η Α. Ζορμπαλά ξεκίνησε την αγόρευσή της με αναφορά σε μια φράση του ειδικού εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβομπεάκου προς τον Μ. Κασίμη, όταν τον κάλεσε για να απολογηθεί: Ισως να ήταν καλύτερα να είχε δοθεί από την πρώτη στιγμή μια δικαιοστική λύση σ' αυτή την υπόθεση. Το ίδιο σκεφτόμαστε κι εμείς, είπε η συνήγορος. Ισως να ήταν καλύτερα να είχε απαγγελθεί από την πρώτη στιγμή κατηγορία κατά του Μ. Κασίμη, για να μην τον κυνηγά σαν φάντασμα η κατηγορία του δολοφόνου όλα αυτά τα χρόνια κι εκεί που νόμιζε ότι είχε ησυχάσει οριστικά, να έρχεται μια δίωξη με τα ίδια ακριβώς στοιχεία που τότε είχαν αξιολογηθεί ως μη ικανά να οδηγήσουν όχι στην παραπομπή, αλλά ούτε καν στην άσκηση πινοκής δίνοντες σε βάρος του

Συνεχίζοντας, η Αλ. Ζορμπαλά αναφέρθηκε στο κλίμα της αντιτρομοκρατικής υστερίας και της τρομολογείας που επικρατεί τα τελευταία χρόνια διεθνώς και στη χώρα μας. Εψεξε το νομικό κόδιμο για τη στάση του, πληγερικών φωτεινών εξαρέσεων και εξέφρασε την απογοήτευσή της και από τη στάση της ελληνικής κοινωνίας, που αποδέχεται όλα τα μέτρα που έχουν παρθεί, που αποδέχεται τις κάμερες και τα Ζέπελιν, θεωρώντας ότι αυτά αφορούν μόνο κάποιους «τρομοκράτες» και όχι τα δημοκρατικά δικαιώματα ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Στα 20 χρόνια της δικηγορίας μου –συνέχισε η συνήγορος– δεν έχω δει δικαιοστικό κείμενο που να πολιτικολογεί τόσο ακατάσχετα και αισύτολα, όπως το βιούλευμα γ' αυτή την υπόθεση. Και τα μεν πολιτικά μορφώματα κρίνονται στις εκλογές, αυτοί οι δικαστές άμως πιού και πώς θα κριθούν για τις πολιτικές τους απόψεις, για την προσπάθεια απαξίωσης της Αριστεράς στο σύνολό της; Αυτή η δίκη εκ των πραγμάτων εκφεύγει των ορίων μιας ποινικής δίκης. Η «τρομοκρατία» είναι ο νέος εχθρός που αντικατέστησε τον παλιό, τον «κομμουνισμό». Στο δίπολο «ασφάλεια ή ελευθερία» επιλέγεται η ασφάλεια και στο δίπολο «νομιμότητα ή σκοπιμότητα» επιλέγεται η σκοπιμότητα. Η θέση του κατηγορούμενου και των υπερασπιστών του στο νέο νομικό πλαίσιο είναι εξ αρχής υπονομευμένη. Γιατί ο κατηγορούμενος δεν καλείται μόνο να αποκρούσει την κατηγορία, αλλά να νικήσει και ένα άδικο τεκμήριο ενοχής που έχει διαμορφωθεί σε βάρος του. Παραδειγματικά η Αλ. Ζορμπαλά αναφέρθηκε στις δηλώσεις των υπουργών Βουλγαράκη και Παπαληγούρα γ' αυτή την υπόθεση, στις πληρωμένες διαφημίσεις της Αστυνομίας που καμάρωνε για την «εξάρθρωση του ΕΛΑ», τις παρασημοφορήσεις αστυνομικών για την ίδια υπόθεση, τις πιέσεις που ασκήθηκαν στο δικαστήριο για ολοκλήρωση της δίκης με συνοπτικές διαδικασίες πριν την έναρξη των ολυμπιακών αγώνων.

Ολη αυτή η ιστορία –συνέχισε η συνήγορος– ξεκίνησε από μια τυχαία έκρηξη. Από εκεί και πέρα άρχισαν οι παράνομες ανακρίσεις (αναφέρθηκε στο αίσχος του «Ευαγγελισμού») και στην πορεία στήθηκε και η συγκεκριμένη υπόθεση, με όργανο την Κυριακίδου, μια γυναίκα που «πουλήσε την ψυχή της στο διάβολο», για να εκδικηθεί τον πρώην σύζυγό της. Η απόρριψη της ως γυναίκα από αυτόν ήταν το βασικό κίνητρο της. Άλλο στοιχείο αυτής της υπόθεσης είναι η ομολογία του κ. Τσιγαρίδα, όπως αυτή έγινε. Εγώ –είπε η Αλ. Ζορμπαλά– δεν μπορώ να μπω στο μυαλό του κ. Τσιγαρίδα για να κρίνω τι ήταν αυτό που τον ώθησε σ' αυτή τη στάση. Μπορώ, όμως, να κρίνω αυτή τη στάση. Είναι μια στάση απόλυτα εναρμονισμένη με τις παραδόσεις των ογκιστών του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος, που όταν συλλαμβάνονταν, με τιμή αναλάμβαναν την πολιτική ευθύνη της δράσης τους και από εκεί και πέρα δεν είχαν καμιά συνεργασία με τους διώκτες τους.

Συνεχίζοντας, η Αλ. Ζορμπαλά αναφέρθηκε στις πολιτικές σκοπιμότητες που υπαγόρευσαν την εμπλοκή του Μ. Κασίμη σ' αυτή την υπόθεση, μολονότι η εμπλοκή του δεν προέκυπτε από πουθενά. Ο Μ. Κασίμης ήταν μόνιμος κάτοικος και υπάλληλος κρατικών υπηρεσιών στη Γερμανία μέχρι το 1983. Ήταν αντικειμένου, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να είναι μέλος οποιασδήποτε οργάνωσης στο διάστημα 1975-1983. Όλα τα σχετικά στοιχεία είχαν κατατεθεί στον ειδικό εφέτη ανακριτή, όμως το βούλευμα δεν τα έλαβε υπόψη του. Γιατί άραγε; Το βούλευμα αναφέρει ότι ήταν μέλος του ΕΛΑ από το 1975 μέχρι τον Φλεβάρη του 2003. Από πουθενά δεν προκύπτει κάτι τέτοιο. Από κανένα στοιχείο. Αλλωστε, ο Μ. Κασίμης ουδέποτε συνελήφθη. Κλήθηκε να απολογηθεί και αφέθηκε ελεύθερος με ομόφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα, προς μεγάλη απογοήτευση 30 πάνοπλων αστυνομικών, που περίμεναν έξω από το ανακριτικό γραφείο για να τον οδηγήσουν στη φυλακή, όπως προεξοφλούσαν ότι θα ήταν η απόφαση. Κι όμως, το βούλευμα τον εμφανίζει ως συλληφθέντα στις 2.2.2003! Το βούλευμα είναι ένα μνημείο νομικών αυθαίρεσιών και πολιτικής σκοπιμότητας. Είναι ένα βούλευμα που αποδέχεται τα σενάρια των μυστικών υπηρεσιών και τις πολιτικές επιταγές της συγκυρίας, πετώντας το μπαλάκι σ' αυτό το δικαστήριο, που καλείται να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά.

Το όνομα του Μ. Κασίμη για πρώτη φορά εισφέρθηκε στη διαδικασία από τους μάρτυρες υπεράσπισης. Ουδείς το ανέφερε πιριν. Ούτε μάρτυρες κατηγορίας ούτε έγγραφο. Πώς λοιπόν θα πούμε ότι εντάχθηκε σε οργάνωση, όταν δεν αποδέχτηκε ούτε πότε εντάχθηκε ούτε καν σε ποια οργάνωση εντάχθηκε; Πέραν τούτου και για αντικειμενικούς λόγους δεν θα μπορούσε ο Μ. Κασίμης να ήταν μέλος οποιασδήποτε οργάνωσης. Ήταν ένα δημόσιο πρόσωπο, ερχόταν σε επαφή με χιλιάδες ανθρώπους, έδινε συνεντεύξεις στην τηλεόραση ως στέλεχος του ΕΟΜΜΕΧ, είχε και την οικογενειακή παράδοση να τον βαραίνει. Μιλώντας νομικά, δεν υπάρχει το παραμικρό στοιχείο που να πιστοποιεί την αντικειμενική υπόσταση του αισχού.

ση. Ο Μ. Κασίμης αρνήθηκε την κατηγορία από πρώτη στιγμή δηλώνοντας και την πολιτική του αντίθεση με τη δράση αυτών των οργανώσεων. Αυτές οι οργανώσεις είναι οργανώσεις πολιτικές, που προέρχονται από τη μεγάλη δεξαμενή της Αριστεράς, που έχουν ως στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού και χρησιμοποιούν ως μέσο και την ένοπλη πάλη. Ο Μ. Κασίμης δηλώσεις και εδώ ότι είναι ανένταχτος αριστερός και λυπάται που δεν μπορεί να πει ότι είναι κομμουνιστής. Δεν αποδέχεται τα μέσα πάλης αυτών των οργανώσεων, αλλά είναι ενταγμένος σε έναν άλλο πολιτικό σχεδιασμό. Δεν δέχεται τη χρήση βίας –είτε για παραδειγματικός είτε για τιμωρητικός λόγους– ως μέσο πάλης για την επίτευξη του πολιτικού του στόχου. Πέρα από τις δικές του αναφορές, τις αντιλήψεις του αυτές πιστοποίησαν και τόσοι μάρτυρες υπεράσπισής του, από το θυρωρό του κτιρίου μέχρι εκπρόσωπο των βιομηχάνων. Ολοι αυτοί συμπαραστέκονται ψυχικά και υλικά στον Μ. Κασίμη εδώ και 17 χρόνια. Το σωματείο του έχει αναλάβει το βάρος όλων των αιτιολόγων προσαρμογής σε κανένα νόμο, αλλά ταυτόχρονα, όμως, υπήρξε και μια μεγάλη ανατροπή. Η εισαγγελική έδρα εισήγαγε για πρώτη φορά την έννοια του δόκιμου μελους. Μια έννοια που δεν υπάρχει σε κανένα νόμο, αλλά ταυτόχρονα δεν εδράζεται στη λογική. Εδινε εξετάσεις εκείνη τη μέρα, είπε ο εισαγγελέας. Η πρώτη εξέταση, η πρώτη δοκιμασία του Μ. Κασίμη θα ήταν μια ανθρωποκτονία; Και ο ίδιος και η οργάνωση 1η Μάρτη θα δέχονταν να πάει εκεί με το αυτοκίνητό του και με τις πινακίδες του, αυτός ο αδερφός του Χρήστου Κασίμη; Αν υπήρχε Νόμπελ βλακείας, τότε ο Μ. Κασίμης και η 1η Μάρτη θα το διεκδικούσαν επάξια, αν ακολουθούσαμε αυτή τη συλλογιστική. Η εισαγωγή αυτής της έννοιας αποτελεί ένα εφεύρημα, ένα τέχνασμα, που εγγίζει τα όρια της ερμηνευτικής ουθαιρεσίας. Δεν μπορεί το δικαστήριο να πάρει απόρριψη με τέτοιοι εφευρήματα που δεν εδράζονται πουθενά στο νόμο.

Εχώ την πεποίθηση –κατέληξε η συνήγορος– ότι αυτό το εφεύρημα χρησιμοποιείται σε μια απέλπιδα προσπάθεια να στηριχτεί η δεύτερη κατηγορία. Ήταν χαρακτηριστική η αμηχανία του εισαγγελέα όταν έκανε τη σχετική πρόταση. Στο σημείο αυτό διάβασε τη σχετική πρόταση του εισαγγελέα Παπατζή, που πρότεινε στο δικαστήριο δυο εναλλακτικές εκδοχές για το χαρακτηρισμό της συμμετοχής του Μ. Κασίμη (είτε άμεσος συνεργός είτε απλός συνεργός), χωρίς ο ίδιος να παίρνει θέση. Ήρθε μετά ο αναπληρωτής εισαγγελέας και είπε το αμήματο: είτε άμεσος είτε απλός συνεργός, η ίδια ποινή προβλέπεται! Οι εισαγγελέας δεν είχαν τη γενναιότητα να προτείνουν την απαλλαγή του Μ. Κασίμη από κάθε κατηγορία, γι' αυτό χρησιμοποίησαν το εφεύρημα του δόκιμου μελους σαν γέφυρα προς τη δεύτερη κατηγορία.

Αν ο Μ. Κασίμης είναι ένοχος μόνο απλής ή άμεσης συνέργειας σε απόρριψη αισχού και συμπαραστέτηση του αισχού, έχει και την οικογενειακή παράδοση να τον βαραίνει. Μιλώντας νομικά, δεν υπάρχει το παραμικρό στοιχείο που να πιστοποιεί την αντικειμενική υπόσταση του αισχού.

κάζεται από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο; Γιατί οι διωκτικοί μηχανισμοί δεν ήθελαν να εκδικαστεί η υπόθεση Ραυτόπουλου από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο. Γ' αυτό του φόρτωσαν και την κατηγορία της συμμετοχής, ώστε να παρακαμφθεί το Μικτό Ορκωτό.

Στο επόμενο κεφάλαιο της αγόρευσής της η Αλ. Ζορμπαλά ασχολήθηκε εν εκτάσει με τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων εμπλέκουν τον Μ. Κασίμη στην απόρριψη κατά Ραυτόπουλου. Περιστατικά που κατά τη συνήγορο συναπτούσαν ένα τεράστιο πατζί που πρέπει να συμπληρωθεί κομμάτι-κομμάτι, με βάση τις καταθέσεις όλων των αιτοπτών μαρτύρων. Στοιχείο πρώτο του πατζί, η ώρα που έγινε η απόρριψη. Ανατρέχοντας σε άλλη στιγμή, για την έρευνα της απόρριψης, αισθανθεί την άστραψη της πατζί. Η πρώτη προσωπικότητα που πρέπει να συμπληρωθεί κομμάτι-κομμάτι, με βάση της καταθέσεις του ίδιου του Αριστοκίνητου. Το σημείο που πρέπει να πρέπει να συμπληρωθεί το πατζί.

ΕΟΜΜΕΧ στη Μητροπόλεως, για να του πει ότι θα πάρει να χτυπήσει την κάρτα και να του απαντήσει αυτός να μην πάρει, γιατί θα τον καθυστερήσει. Το τηλεφώνημα αυτό έγινε από τα κεντρικά του ΕΟΜΜΕΧ. Αν υποθέσουμε ότι έγινε απέξω, τότε πρέπει να δεχτούμε ότι στην πιο κρίσιμη ώρα και ενώ ο Κασίμης τρέχει να πάρει τον συνεργό του (γιατί ήταν δύο τα άτομα στο αυτοκίνητο) και να προλάβει τον Ραυτόπουλο, ο Κασίμης σταματά σε κάποιο περίπτερο ή θάλαμο και προσφέρεται να πάρει στην αντίθετη κατεύθυνση για να χτυπήσει την κάρτα του. Εκτός αν και ο θυρωρός καταθέτει ψέματα, όπως και όλοι οι μάρτυρες.

Η Αλ. Ζορμπαλά έκανε μια πολύ λεπτολόγη εργασία. Επιασε όλες τις πιθανές εκδοχές, όλα τα σενάρια, όλες τις λεπτομέρειες των κινήσεων του Μ. Κασίμη εκείνη τη μέρα, για να αποδείξει πως με κανένα σενάριο, ακόμα και με το πιο απίθανο, ο Μ. Κασίμης δεν θα μπορούσε να βρίσκεται στον τόπο της απόρριψης κατά Ραυτόπουλου τη συγκεκριμένη μέρα. Με τον ίδιο λεπτολόγη τρόπο εξέτασε και όλα τα σενάρια για τη μάρκα του αυτοκινήτου της απόρριψης. Lada ή Scoda; Η καταθέση της μάρτυρα Τσούμη δεν αφήνει κανένα σενάριο στην κάρτα αλλη στηγμή; Ποια σημείωση έγραψε πρώτη, αυτή που αναφέρει τον αριθμό του αυτοκινήτου του Μ. Κασίμη; Η της γνώμη της ήτησε ότι από τη γράφη αριθμό της Χρήστου Κασίμη; Η ίδια από τη γράφη της Τσούμης; Το πάριαν ή το πάριαν της περίπτερης; Ποια σημείωση έγραψε πρώτη, αυτή που ήτησε ότι από τη γράφη της Τσούμης δεν αφήνει κανένα σενάριο στην κάρτα; Η περιγραφή που έγραψε πρώτη της περίπτερης δεν αφήνει κανένα σενάριο στην κάρτα; Η Κασίμη εκείνη τη μέρα, γιατί αποδέιξει πως με κανένα σενάριο, ακόμα και με το πιο απίθανο, ο Μ. Κασίμης δεν θα μπορούσε να βρίσκεται στον τόπο της απόρριψης κατά Ραυτόπουλου τη συγκεκριμένη μέρα;

Δεν έχουμε στοιχεία για να χαρακτηρίσουμε τον Δημητρόπουλο κατασκευασμένο μάρτυρα, κατέληξε η σ

είναι οι καθημερινές του συνήθειες. Το καινούργιο που εισέφερε η Αλ. Ζορμπαλά γι' αυτό το ζήτημα είναι μια εφημερίδα εκείνης της εποχής, που στη στήλη του καιρού ανέφερε ότι εκείνη τη μέρα στην Αττική είχε βοριαδάκι 4 μποφόρ, ότι στα βόρεια υπήρχε πιθανότητα βροχής κι ότι η θερμοκρασία κυμαίνοταν μεταξύ 20 και 32 βαθμών, συνθήκες με άλλα λόγια ιδιαίτερες για μεταμεσομεριανό καφεδάκι σε μια βεράντα με σκέπαστρο και ανατολικό προσανατολισμό.

Κλείνοντας την αγόρευσή της η Αλ. Ζορμπαλά αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του Μ. Κασίμη και κάλεσε τους δικαστές να πετάξουν στα σκουπίδια τα δυσάδη σενάρια της Αντιτρομοκρατικής, να άρουν την υπουργία που επί 17 χρόνια κρέμεται πάνω από το κεφάλι του Μ. Κασίμη και να τον κηρύξουν αθώο. Η αθώωσή του είναι μονόδρομος.

Το λόγο πήρε ομέσως μετά ο Δημήτρης Μπελαντής, δεύτερος συνήγορος υπεράσπισης του Μ. Κασίμη, ο οποίος ξέκίνησε με μια αναφορά στο ιστορικό της υπόθεσης κατά του εντολέα του, θυμίζοντας ότι η προσανάκριση τότε έγινε από τρία ζεύγη προσανακριτικών υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και ο νυν αρχηγός της Αστυνομία Φ. Νασιάκος και έκλεισε με ένα εμπεριστατωμένο πόρισμα της ΕΛΑΣ, που αναφέρεται σε όλα τα στοιχεία και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο Ραυτόπουλος βλήθηκε από το αυτοκίνητο Lada που βρέθηκε εγκαταλειμμένο από τους δράστες. Η υπόθεση ξανάνοιξε τρεις φορές και πάντοτε το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο: καμία εμπλοκή του Μ. Κασίμη. Όλες αυτές οι έρευνες έγιναν υπό διαφορετικές κυβερνήσεις και διαφορετικές πολιτικές ηγεσίες στα υπουργεία Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Αν λοιπόν δεχτούμε ότι υπήρξε συγκάλυψη, τότε θα πρέπει να δεχτούμε ότι αυτή έγινε από το ολόκληρο το πολιτικό φάσμα που διαδοχικά κυβέρνησε τη χώρα αυτά τα 17 χρόνια.

Το δεύτερο δεδομένο είναι η πρωσιπικότητα του Μ. Κασίμη και η ζωή του όλα αυτά τα χρόνια. Η συγγενική του σχέση με τον δολοφονηθέντα Χρήστο Κασίμη τον καθιστά επί 17 χρόνια «συνήθη ύποπτο» και τον αναδεικνύει σε τραγικό πρόσωπο. Τι άλλαξε από το 1987 μέχρι σήμερα; Κανένα καινούργιο στοιχείο δεν υπήρχε, υπάρχει όμως μια καινούργια θεωρία. Μια θεωρία που λέει ότι ο Κασίμης ήταν μέλος του ΕΛΑ και ότι όλες οι οργανώσεις πληγής 17Ν ήταν εκφάνσεις του ΕΛΑ. Είναι η θεωρία που έχει χαρακτηριστεί θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων, υπόβαθρο της οποίας είναι το διεθνές και εσωτερικό πολιτικό πλαίσιο.

Αναλύοντας τη θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων ο Δ. Μπελαντής σημειώνει ότι πουθενά δεν απαντάται στη διεθνή θεωρία. Οι οργανώσεις ένοπλης βίας πάντοτε εμφανίζονταν με τα ονόματά τους και τα σύμβολά τους και ήταν περήφανες γι' αυτά. Άλλα και από τη δικογραφία και από την ακροαματική διαδικασία κανένα στοιχείο δεν προέκυψε που να πιστοποιεί ότι αυτή η θεωρία ισχύει κατ' εξαίρεση στην περίπτωση του ΕΛΑ. Επιπρόσθετα, ο συνήγορος αναφέρθηκε και στον ποιοτικά διαφορετικό πολιτικό και ιδεολογικό λόγο του ΕΛΑ και της 1ης Μάη, όπως και της τακτικής τους, συνοψίζοντας και αυτά που αναφέρθηκαν από μάρτυρες υπεράσπισης. Το συμπέρασμά του ήταν ότι, παρά τα δε-

δομένα που υπάρχουν, επιστρατεύτηκε η θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων σ' αυτή την υπόθεση, για να καλυφτούν τα κενά στο αποδεικτικό υλικό και να στηριχτεί η κατηγορία.

Στο επόμενο κεφάλαιο της αγόρευσής του ο Δ. Μπελαντής έκανε μια εκτεταμένη θεωρητική ανάλυση του φαινομένου της μετάλλαξης του ποινικού δικαίου, που συντελείται με τις αντιτρομοκρατικές νομιμοθεσίες σε όλο τον κόσμο. Μια μετάλλαξη που σαρώνει όλες τις νομικές εγγυήσεις που έχουν θεσπιστεί υπέρ των κατηγορούμενων και προσδίδει στη δικαστική εξουσία το χαρακτήρα της πολιτικής μετάλλαξης.

Κλείνοντας το πρώτο, το κατά κάποιο τρόπο θεωρητικό τμήμα της ανάλυσής του, ο Δ. Μπελαντής αναφέρθηκε στον αυτονόητα πολιτικό χαρακτήρα της δίκης, που καθορίζεται από τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης των οργανώσεων ΕΛΑ και 1η Μάη, και πέρασε στην εξέταση των προγματικών περιστατικών που αφορούν την αποδίδουμενη στον Μ. Κασίμη εμπλοκή στην απόπειρα της 1ης Μάη κατά Ραυτόπουλου. Ο συνήγορος έκανε την ίδια λεπτολόγια δουλειά με τη συνάδελφό του που προηγήθηκε, αντιμετωπίζοντας τα ίδια γεγονότα, όπως καταγράφηκαν από τις καταθέσεις των μαρτύρων, στη λογική τους αλληλουχία.

Με τον ίδιο τρόπο εξέτασε και τον μάρτυρα Δημητρόπουλο. Είναι αόρατος μάρτυρας -είπε- πρώτο, γιατί κανένας από τους αυτόπτες μάρτυρες, ακόμα και ο πιο παραπηρητικός, δεν έχουν δει στον τόπο του συμβάντος το αυτοκίνητο του. Δεύτερο, γιατί ο ίδιος, σύμφωνα με τις περιγραφές του, δεν έχει δει τη σκηνή της απόπειρας, άλλα μόνο έχει ακούσει τους κρότους. Τρίτο, γιατί έτσι όπως περιγράφει την παρουσία του, δεν μπορεί να έχει δει τον αριθμό του αυτοκίνητου των δραστών. Το πολύ να έχει μια αμυδρή εικόνα του. Τέταρτο, γιατί ο ίδιος δεν μπορεί να ξεχωρίσει τα χρώματα (δίνει λάθος χρώμα για το αυτοκίνητο του Ραυτόπουλου), ούτε τις διαφορές ανάμεσα σε ένα Scoda και ένα Lada. Γ' αυτό και παλινδρομεί από τη κατάθεση σε κατάθεση ανάμεσα στο Scoda ή το Lada και μόνο μετά από 17 χρόνια, καταθέτοντας στον Ελημήτρου διάφορες ρηματικές καταθέσεις από τον πιο ηχηρό πρότιτο της δικαιού που έγινε στην Ελλάδα.

Το επόμενο θέμα με το οποίο ασχολήθηκε θεωρητικά ο Δ. Φυτράκης ήταν αυτή της αναδρομικότητας στην εφαρμογή του ποινικού δικαίου και της παραγραφής. Η συμμετοχή σε μια οργάνωση θεωρείται διαρκές αδίκημα -είπε- ακόμα και οι έχεις φύγει από την οργάνωση και οι έκαιψες τα βιβλία του Μαρξ και του Λένιν, αυτών των κομμουνιστών που τώρα αποδείχθηκε ότι είναι και άρρωστοι (με έχειλη ειρωνείας και σπαρτοριστό τρόπο αναφέρθηκε στις αντικομμουνιστικές απόψεις που έχει φράσει από έδρας ο εισαγγελέας Πατοσής, δηλωνόντας ότι θα κοιτάξει κι αυτός να ξεφορτωθεί τα Απαντάτου Λένιν που έχει από το 1964, μη τυχόν και κολλήσει καμία αρρώστια), εξακολουθείς να τελείς το αδίκημα, γιατί είναι διαρκές αδίκημα να είσαι στον ΕΛΑ ή «στον Μάη». Μόνο στον «επαναστατικό Απρίλη» άμα είσαι είναι στη γη μεταρριθμούσα υπολογισμούς.

Δεν έμεινε ασχολίαστος όύτε ο ισχυρισμός του παραπεμπτικού βουλεύματος, ότι οι άνθρωποι της 1ης Μάη εγκατείψαν στον υπότοπο νέα Lada, για να αποπροσαντολίσουν τις αρχές. Πώς, όμως, ήξεραν τα μέλη της 1ης Μάη, ότι όλοι οι αυτόπτες μάρτυρες μιλήσαν για Lada, για να πάνε να βάλουν ένα τέτοιο αυτοκίνητο την επομένη κιόλας μέρα; Αν ήθελαν να καλύψουν τον Κασίμη, τότε ένα Scoda θα έπειτε να αφήσουν για παραπλάνηση και όχι ένα Lada. Ο Δ. Μπελαντής απέδειξε, επίσης, ότι δεν μπορεί να σταθεί με στοιχειώδη σοβαρότητα ο

ισχυρισμός για δύο αυτοκίνητα. Θύμισε ακόμη, ότι ο Μ. Κασίμης αφέθηκε ελεύθερος πριν βρεθεί το αυτοκίνητο Lada που εγκατέίψαν οι δράστες. Και χωρίς αυτό το στοιχείο, δηλαδή, κρίθηκε ότι δεν προκύπτει τίποτα σε βάρος του.

Στο τελευταίο μέρος της ανάλυσής του ο Δ. Μπελαντής ασχολήθηκε με τα νομικά ζητήματα που τίθενται από την κατηγορία, αποδεικνύοντας ότι με βάση τα πραγματικά περιστατικά δεν μπορεί να σταθεί καμιά από τις κατηγορίες. Ούτε αυτή της φυσικής αυτοτυργίας, ούτε αυτή της ηθικής αυτοτυργίας, ούτε αυτή της άμεσης συνέργειας λόγω ψυχικής συνδρομής. Εκανε μια εμπεριστατωμένη νομική ανάλυση, που αφορούσε όχι μόνο τον Μ. Κασίμη, αλλά το σύνολο των κατηγορούμενων.

■ 113η μέρα, Πέμπτη, 23.9.2004

Ο κύκλος των συνηγόρων υπερασπιστής έκλεισε με τον Σπύρο Φυτράκη, συνήγορο υπερασπιστή του Κ. Αγαπίου και του Μ. Κασίμη, που αργεύεις και για τους δύο εντολείς του. Αγόρευσε με τον γνωστό χειμαρρώδη τρόπο που, όπως έχουμε ξαναγράψει, είναι οδύνη του προτεριό της πτώσης της πρότιτης πράγματα; Ομως το αυτοκίνητο αυτό είχε κλωπεί μια μέρα πιριν την ενέργεια. Ήξεραν άραγε τα μέλη της 1ης Μάη, ότι οι αυτόπτες μάρτυρες θα μίλησουν για Lada, για να πάνε να κλέψουν τότε το αυτοκίνητο;

Στην εισαγωγή του ο Σ. Φυτράκης αναφέρθηκε σε θεμελιώδη νομικά ζητήματα. Τα τελευταία χρόνια -είπε- επικρατεί μια καταστολτική στάση στο ουσιαστικό ποινικό δίκαιο. Ομως στο δικονομικό επίπεδο οι βασικές κατευθύνσεις έμειναν αναλλοίωτες. Το πώς δηλαδή θα εκτιμήσουμε τους μάρτυρες και τα έγγραφα και πως θα αναπαράγουμε με βάση αυτά την πραγματικότητα. Αναλλοίωτες έχουν μείνει και εκείνες οι διοιστάξεις που εξασφαλίζουν αυτό που ονομάζουμε τίμια δίκη, δίκαιη δίκη. Από την άποψη αυτή, ο πρώτος από τους κατηγορούμενους που περιεπιστέλλεται, ο Μ. Κασίμης, έχει αδικηθεί. Πρόκειται για μια κλασική περίπτωση στέρησης του φυσικού του δικαιού.

Στοιχείο δεύτερο, η κατάθεση του Ραυτόπουλου. Ο Φυτράκης έδειξε στο δικαστήριο εφημερίδες της εποχής, που έδειχναν τον Ραυτόπουλο να συνομιλεί με τον Βαφειάδ

■ Η δευτερολογία του Χρήστου Τσιγαρίδα

Πώς θα δικάστε;

Κυρία πρόεδρε, κύριοι δικαστές

Ακουσα με μεγάλη προσοχή τις αγοραίες των κυρίων εισαγγελέων και όλων των κυρίων και κυριών συνηγόρων, της πολιτικής αγωγής και της υπεράσπισης. Δυο λόγια μόνο θελω να πω, όχι για να πω τίποτα καινούργιο, αλλά για να επισημάνω μερικά ζητήματα.

1. Στην απολογία μου εξήγησα τους λόγους για τους οποίους ανέλαβα την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου στον ΕΛΑ και πάνω σ' αυτό δεν έχω να προσθέσω τίποτα το ουσιαστικό. Τους εξήγησαν και οι συνήγοροί μου, αλλά και συνήγοροι συγκοτηγορουμένων μου και θα ήθελα να τους ευχαριστήσω για τα καλά λόγια που είπαν για μένα. Θυμίζω μόνο, ότι από την πρώτη κατάθεσή μου στον ανακριτή εξήγησα τη στάση μου. Είπα ότι, στις τότε πολιτικές συνθήκες, κάποιος έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να εξηγήσει αξιόπιστα στον ελληνικό λαό τι ήταν ο ΕΛΑ, ποια ήταν η συνολική πολιτική δράση του, που σκοπευει αυτή η δράση, ώστε ιστορικά να κρίθει ο ΕΛΑ στις σωστές του διαστάσεις. Στην απολογία μου είχα τη δυνατότητα όλων αυτών να τα εξηγήσω που αναλυτικά και πιστεύω πως έχουν ήδη κριθεί από όλους εκείνους που είναι σε θέση να κρίνουν, χωρίς ιδεολογικοπολιτικές παρωπίδες και χωρίς να κινούνται από στενά, ιδιοτελή, απομικιστικά και κατά συνέπεια χαμητρή κίνητρα. Είπα ότι η επαναστατική μου συνειδηση δεν μου επιτρέπει να αφήσω βορά στα σκυλιά την ιστορία του ΕΛΑ και τη μνήμη του δολοφονημένου συντρόφου μου Χρήστου Κασιμό.

Θα μπορούσα να αρνηθώ όποιαδήποτε συμμετοχή. Θα μπορούσα να βαρφίσω την αδυναμία και το φρότο μπροστά στις συνέπειες, κομμουνιστική αρχή, να δημιουργήσω μια πολιτική θεωρία και να τη βαπτίσω «πολιτικές διαφορές» με όσους πιθανόν θα διαφωνούσαν με τη στάση μου. Ανέλαβα όμως την ευθύνη, γνωρίζοντας τις συνέπειες, γιατί αυτό μου επέβαλε η πολιτική, ηθική και προσωπική μου συγκρότηση.

Υπάρχει βέβαια και η υποκριτική απορία: «Μα ακρού δεν υπήρχαν στοιχεία, γιατί ομολόγησες;». Απάντησα και σ' αυτή στην απολογία μου. Είπα ότι η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης ήταν ένα καθήκον που αισθάνθηκα ότι έπρεπε να φέρω σε πέρας εκείνη τη στιγμή, για συγκεκριμένους ιστορικούς λόγους, ανεξάρτητα από την ύπαρχη ή όχι στοιχείων σε βάρος μου. Είπα και κάτι ακόμα. Οτι είμαι πεπεισμένος πως οι διωκτικές αρχές είχαν φροντίσει να κατασκευάσουν και σε βάρος μου στοιχεία, γιατί δεν γνώριζαν τη στάση θα κροτούσα. Απλώς, μετά την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης εκ μέρους μου προτίμησαν να μη δώσουν στον ανακριτή αυτά τα στοιχεία. Ο νοών νοείτα.

Υπάρχει βέβαια και η απόψη ότι η ομολογία μου ενοχοποίησε τους συγκεκριμένους ιστορικούς λόγους, ανεξάρτητα από εδώ και ευτυχώς συγκίνησε μόνο μια μικρή δράση ανθρώπων με αρρωστημένα μυαλά. Γιατί ο πολλοί κατάλαβαν πολύ καλά ότι ένας τέτοιος ισχυρισμός είναι σκέτος παραλογισμός. Τί σχέση έχω εγώ με τους συγκεκριμένους μου; Καμία απολύτως. Από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε και βέβαια δεν προέκυψε από τη δική μου στάση στη δίκη. Από την πλευρά σας όσων υποστήριξαν κάτι τέτοιο σημαίνει και κάτι άλλο. Σημαίνει πως πιστεύουν

ότι είσαστε στημένοι, ότι θα δικάστε με βάση εικασίες, σενάρια, πληροφορίες, σκοπιμότητες, εντολές. Αν αυτό είναι η αλήθεια, τότε τι βάρος έχει αυτή η απόψη για τις καταδίκες; Δεν θα αρκούσε μία διαβεβαίωση από τις αρχές ότι είμαστε ένοχοι;

2. Εισαγγελίς και συνήγοροι πολιτικής αγωγής διατυπωσαν θεωρίες ότι για συγκεκριμένα θέματα εγώ επιβεβαίωσα την Κυριακίδην.

- Δεν είπα -λέει- τη λέξη ψευδομάρτυρας. Για μένα, το «ψευδομάρτυρας» έχει ένα ηθικολογικό περιεχόμενο. Ενας ψευδομάρτυρας μπορεί να λέει και κάποιες αλήθειες. Ενας μάρτυρας που λέει κατευθύνομενες ανακρίσεις είναι κάτι χειρότερο από ψευδομάρτυρας. Είναι οργανο κάποιων. Εκείνων που τον κατευθύνουν. Αυτό είπα στην αξιολόγηση μου.

- Είπαν, ότι επιβεβαίωσα εγώ την Κυριακίδην, επειδή μήλησα για πυρήνες και η Κυριακίδην το ίδιο. Ξέχασαν, όμως, ότι η Κυριακίδην πότε μίλαγε για κεντρικό συμβούλιο, πότε για ένοπλο και μη ένοπλο σκέλος του ΕΛΑ και κάπου στο τέλος της είπαν ότι να πει και για πυρήνες. Χωρίς να καταλαβαίνει τι σημάνει πυρήνας στην οργανωτική δομή του ΕΛΑ, που στηρίζονταν στο μοντέλο της αυτονομίας.

- Είπαν ότι επιβεβαίωσα εγώ την Κυριακίδην σε ότι αφορά το υπόγειο της λεωφόρου Ιωνίας, όπου εκδίδονταν η «Αντιπληροφόρηση». Μόλις υπόγειο αυτό το είχε βρει η Αστραλεία από το 1977 και όλος ο είπει η Κυριακίδην μπορεί κανείς να τη βρει στον Τύπο εκείνης της εποχής. Δεν προεξοπλίζεται, όμως, πως η Κυριακίδην δεν μπορούσε στοιχειωδώς να πει πώς ακριβώς γινόταν η δουλειά. Της είπαν κάποια πρόγραματα, αλλά επειδή ποτέ δεν την έκανε, δεν μπορούσε να την περιγράψει με ακρίβεια. Είναι μια απλή πρακτική δουλειά, αλλά πρέπει να την έχεις κάποια γιατί να μπορείς να την περιγράψεις.

3. Η κ. Πρόεδρος δηλώσεις ότι δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία σ' αυτή τη δίκη. Σας είπα στην απολογία μου, ότι η μόνη πηγή αλήθειας που έχετε είμαι εγώ. Σας έχω πει κατ' επανάληψη ότι ήθα πιστέψετε όλα όσα σας λέω ή να μην πιστέψετε τίποτα, χωρίς αυτή η αναφορά μου να περιέχει ήνοιο αλλαζονείας. Οι κύριοι εισαγγελείς και οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής δεν ακολούθησαν αυτή μου τη συμβούλη. Και πού φτάσαμε; Φτάσαμε σε τροχελαρικές καταστάσεις. Σε κατασκευές σεναρίων μέσω από εικασίες. Εικασίες, εικασίες και πάλι εικασίες. Ακούσαμε πράγματα τόσο τραβηγμένα, που δεν αντέχουν στην κοινή λογική. Σας δίνω μερικά παραδείγματα.

- Πρέπει σώνει και καλά να αποδείξουν ότι ο ΕΛΑ συνέχισε τη δράση του και μετά το 1995. Και πού καταφεύγουν; Σε βίαιες πολιτικές δράσεις που έχουν γίνει φέτος. Στην τοποθέτηση ενός εκρηκτικού μηχανισμού στην Καλλιθέα, από μια οργάνωση που έχει εμφανιστεί την τελευταία διετία. Αν όμως είναι έτσι, τότε κάθε βίαιη πολιτική ενέργεια που θα γίνεται στο μέλλον θα πρέπει να αποδιδεται στον ΕΛΑ. Και θα γίνουν τέτοιες ενέργειες, γιατί τις γεννά η ίδια η κοινωνική πραγματικότητα, η οποία και θα προσδιορίζει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα τις προοπτικές τους.

- Δεν μας έφτανε, όμως, μόνον αυτό. Βάρφισαν οργάνωση – συνέχεια του ΕΛΑ έναν εκδοτικό οίκο που μάζεψε τα τεύχη της «Αντιπληροφόρησης» και τα εξέδωσε σε τρεις τόμους! Εναν εκδοτικό οίκο που έκανε μια δουλειά που πάρα πολλοί εκδοτικοί οίκοι έχουν ήδη κάνει για το ΚΚΕ ή την 17N.

- Βάρφισαν όλες τις οργανώσεις -1η ΜΑΗ κλπ.- ΕΛΑ, με το επιχειρήμα ότι ο ΕΛΑ ήθελε να κοροϊδεψε τον κόσμο και να τον κάνει να πιστέψει ότι βρισκόμαστε σε προεπαναστατική περίοδο. Σας είπα ότι το πρόβλημα που απασχολούσε τον ΕΛΑ ήταν ότι «η πολιτική επιφράνεια που υπήρχε στο μασάλιο του κόσμου, ως αντανακλαση της δράσης του ΕΛΑ, ήταν αναντίστοιχη της πραγματικότητας» και αυτό μπορεί να είχε ως αποτελεσματική πεταριά τη μεταρροπή του κόσμου σε θεοτέτες. Είναι δύσκολο με την κουλούρια σας να κατανοήσετε αυτή την πολύ σοβαρή πολιτική θέση, κάντε όμως μια προσπάθεια, γιατί θα συμβάλει να καταλάβετε γιατί ο ΕΛΑ και η 1η ΜΑΗ ήταν διαφορετικές οργανώσεις.

4. Νομίζω ότι δεν μένει πλέον καμιά αμφιβολία ότι αυτή η δίκη είναι μια δίκη με ξακαθάρα πολιτικού χαρακτήρα. Αυτό φάνηκε από την προδικασία ακόμη, από το βούλευμα, έγινε καθαρό στην ίδια τη δίκη με την έναρξη της και με τις αγορεύσεις κορυφώθηκε. Εσείς, βέβαια, απορρίψατε την ένσταση για το πολιτικό έγκλημα, αποφασίζοντας με βάση τη στενή αντικειμενική θεωρία. Θα μπορούσατε να κάνετε την υπέρβαση και να εναρμονιστείτε με την ίδια τη διάταξη του Συντάγματος, αλλά δεν το κάνατε. Μπλέξατε έτσι σε μια αξεδιάλυτη αντίφαση. Να θεωρείτε ότι δεν δικάζετε πολιτικά αδικήματα και την ίδια στιγμή ολη η συζήτηση να έχει ενός κεκάθαρο πολιτικό χαρακτήρα.

Είναι ιστορική αυτή η δίκη; Νομίζω ότι η απάντηση στο ερώτημα είναι αυτονόητα καταφατική. Κάθε πολιτική δίκη έχει ιστορικό χαρακτήρα. Το αν θα καταλάβει ένα κεφάλαιο της πολιτικής ιστορίας μας ή θα γραφεί σε κάποιες εξαρτάται από μια σειρά παράγοντες, που δεν είναι η ώρα ότι πάντα στη δίκη διαρκείας ή διάθετης. Εσείς, βέβαια, απορρίψατε την ιστορικό χαρακτήρα και νομίζετε ότι δικάζετε πολιτικά αδικήματα και νομίζετε ότι η δικαίωμα σας είναι σε περιοχές που η ιστορία παραβούλατα σε κάποια άλλη θεωρία. Να κατατεθεί νομοσχέδιο για τη ρύθμιση των χρεών των ΠΑΕ, το οποίο θα λαμβάνεται με ονομαστική ψηφοφορία χωρίς δικαίωμα εφεσης και χωρίς συμμετοχή ενόρκων, όπως απαιτούν οι καφές κουκούλες.

5. Πως θα δικάσει το δικαστήριο σας; Σύμφωνα με το κράτος δικαίου της αστικής κοινωνιούλευτικής δημοκρατίας που στηρίζετε; Τότ

Είμαστε όλοι «Λιβόρνο»

Το πρωτάθλημα στο ποδόσφαιρο ξεκίνησε. Τα πρωτοσέλιδα του αθλητικού τύπου την περασμένη Δευτέρα ξεχελίζαν από αισιοδοξία και βρίσκονταν σε πλήρη αντίθεση με την απαισιδόξη εικόνα που έβγαζε η αθλητική στήλη της «Κ». Αν και στο σημείωμα της προηγουμένης βδομάδας προτρέψαμε τους αναγνώστες της στήλης να μην ασχοληθούν με αυτό, δυστυχώς για μας η επικαιρότητα μας επιβάλλει να μιλήσουμε και στο σημερινό σημειώμα για τα άσα διαδραματίστηκαν στην πρεμιέρα του πρωταθλήματος.

Ας ξεκαθαρίσουμε λοιπόν την κατάσταση. Αρχικά θα πρέπει να τονιστεί ότι στο προηγούμενο φύλλο η στήλη ασχολήθηκε με την αγωνιστική εικόνα των ελληνικών ομάδων, ενώ τα πρωτοσέλιδα του αθλητικού τύπου μηλήσαν για την πολύ μεγάλη προσέλευση του κόσμου στα γήπεδα. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι η διάσταση απόψεων οφείλεται στο γεγονός ότι μιλάμε για δυο διαφορετικά πράγματα. Το επιχείρημα αυτό θα βοηθούσε τη στήλη να στραγγίλεψε την άποψη της για το ελληνικό πρωτάθλημα και να συμμετάσχει στην πανηγυρική απμόσφαιρα που προσπαθούν να δημιουργήσουν. Ολοι όμως γνωρίζετε ότι η αγωνιστική εικόνα των ομάδων και η προσέλευση του κόσμου στα γήπεδα, είναι όψεις του διοικού νομίσματος και συνεπώς θα πρέπει να κάνουμε μια συνολική αποτίμηση και το όποιο συμπέρασμα να περιλαμβάνει όλα τα «συστατικά» μέρη του πρωταθλήματος.

Ως γνωστόν, ο Πάπιας έχει άποψη, πολλές φορές αιρετική και κόντρα στο ρεύμα, όχι πάντα 100% σωστή, αφού ουδείς είναι άσφαλτος, όπως θα έλεγε και η λαϊδη Αντζού, είμαι και λόγο ξεροκέφαλος, συνεπώς εμμένω στην άποψή μου, όπως διατυπώθηκε την περασμένη βδομάδα και θα προσπαθώνω να την τεκμηριώσω βάζοντας στην ανάλυσή μου και την προσέλευση των φιλάθλων στα γήπεδα.

Το ποδόσφαιρο, όπως έχουμε γράψει αρκετές φορές στη στήλη, ήταν, είναι και θα είναι ο βασιλίς των σπουδών. Αν σε αυτό προσθέσουμε και την ευνοϊκή κατάσταση που διαμορφώθηκε από την κατάκτηση του Euro 2004 από την Εθνική μας, είναι απόλυτα λογικό να υπάρχει μια αυξημένη «ανυπομονησία» για την πρεμιέρα. 62.879 ήταν οι θεατές που παρακολούθησαν τους 8 αγώνες της πρώτης αγωνιστικής (μ.ο. 7.875 εισιτήρια) ενώ πέρα στην προσέλευση δεν είχε ξεπεράσει τις 25.000 (μ.ο. 3.125 εισιτήρια) και το γεγονός αυτό έδωσε την ευκαιρία για πανηγυρισμούς. «Ο κόσμος ξα-

ναγυρίσει στα γήπεδα», «το καλοκαίρι του ελληνικού ποδοσφαιρίου συνεχίζεται», «ελπιδοφόρο ξεκίνημα», ήταν κάποιοι από τους τίτλους στις εφημερίδες της Δευτέρας. Κανένας δεν μπορεί να παραβλέψει την προσέλευση της πρεμιέρας, το ζητούμενο όμως είναι αν οι «γεμάτες εξέδρες» θα είναι παροδικό ή μόνιμο φαινόμενο. Διαβάζοντας προσεκτικά τις πανηγυρικές αναλύσεις των συναδέλφων μου βλέπεις εμφανή την αγωνία τους για την επόμενη μέρα. Οι περισσότερες των αναλύσεων τελείων με μια προτροπή προς τους παράγοντες των ομάδων να αφρογκραστούν τις απαγορίσεις των φιλάθλων και να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να μην γυρίσουμε στα παλιά. Ολοι έρουν ότι ο εντυπωσιακός αριθμός των θεατών στην πρεμιέρα οφείλεται σε μια σειρά παράγοντες που πολύ δύσκολα μπορούν να χαρακτηριστούν «φύσιμοι» και οι οποίοι βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση τόσο με την αγωνιστική κατάσταση που θα παρουσιάσουν οι ομάδες στη συνέχεια όσο και με αυτά που θα διαδραματίστούν στο παρασκήνιο, δηλαδή με το πόσο «καθαρό» θα είναι το πρωτάθλημα.

Αν δούμε αναλυτικά τα εισιτήρια που κόπηκαν στους 5 από τους 8 αγώνες της πρεμιέρας, ο αριθμός τους είναι 11.072 (μ.ο. 2.214 εισιτήρια). Η «εκτόξευση» οφείλεται στους θεατές που παρακολουθήσαν τους αγώνες του Ολυμπιακού, του Παναθηναϊκού και του Εργοτέλη, δηλαδή των δυο ομάδων που θα πρωταγωνιστήσουν και της ομάδας που ανέβηκε φέτος και γιόρτασε την άνοδο. Σε αυτό θα πρέπει να προσθέσουμε και την περιέργεια των φίλων του Ολυμπιακού και του Εργοτέλη να δουν τα καινούργια γήπεδα των ομάδων. Γνωρίζετε ότι ο Ελληνικός είναι οπαδός και όχι φιλάθλος και δύσκολα σηκώνεται από τον καναπέ του, αν η ομάδα του δεν πάει καλά, οπότε αφοπήτοι συνάδελφοι κρατήστε και καμιά πιστή, δεν βλάπτει. Η δεύτερη αγωνιστική θα μας δώσει μια πιο ξεκάθαρη εικόνα (η στήλη προβλέπει ότι ο αριθμός των θεατών θα κυμανθεί στις 25.000 – 30.000) και εδώ είμαστε για να τα ξαναπούμε.

Οσο για την αγωνιστική κατάσταση των ομάδων, δεν νομίζω ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας. Η μετριότητα χαρακτήρισε την αγωνιστική εικόνα όλων των αγώνων και μόνο ορισμένες ατομικές ενέργειες του Ριβάλντο μας θύμισαν ότι το άθλημα που βλέπαμε ήταν ποδόσφαιρο. Κά-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ποιοι προσπάθησαν –είναι αλήθεια ότι χρησιμοποιήθηκαν ιδιαίτερα χαμηλούς τόνους- να μας πείσουν ότι το κακό θέαμα που είδαμε οφείλεται στο ότι οι ποδοσφαιριστές είναι ακόμη «πιασμένοι» από την καλοκαιρινή προετοιμασία. Μακάρι να ήταν αυτή η πραγματικότητα. Αρκεί να ρίξουμε μια μάτια στο ρόστερ των ομάδων για να αναφωνήσουμε «κάθε πέρσι και καλύτερων». «Άσκρατήσουν οι χοροί», αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί έχει αποδειχτεί στο πέρασμα του χρόνου, ότι η αγωνιστική κατάσταση των ομάδων επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό το ενδιαφέρον των φιλάθλων για το πρωτάθλημα και όταν το θέαμα που προσφέρεται δεν είναι θελκτικό, οι φίλαθλοι προτιμούν τον καναπέ του σαλονιού, από το πλαστικό κάθισμα της εξέδρας.

Πάπιας

ΓΥ1: Τα αισθήματά μου για τον Ολυμπιακό είναι γνωστά. Παρολαυτά, σκοπεύω σύντομα να παρακολουθήσω κάποιον αγώνα των ερυθρόλευκων στο Καραϊσκάκη για να δω από κοντά το νέο γήπεδο. Οι πληροφορίες μου είναι ότι η αισθηση που αποκομίζεις παρακολουθώντας ποδόσφαιρο σε ένα τέτοιο γήπεδο είναι πρωτόγνωρη για τα ελληνικά δεδομένα και πραγματικά «φτιάχνεσαι». Αυτό, σε συνδυασμό με τα μαγικά του Ριβάλντο, υποχρεώνουν όλους εμάς τους αγνούς και αμετανόητους βάζελους να ξαναθυμηθούμε το παλιό καλό σύνθημα, με το οποίο μεγάλωσαν γενιές οπαδών του Παναθηναϊκού, το οποίο συσχέτισε τον σφιγκτήρα με τα φράγκα του Βαρδινογιάννη.

ΓΥ2: Οσοι διαθέτετε πρόσβαση στο Διαδίκτυο επισκεφτείτε με την πρώτη ευκαιρία τη διεύθυνση www.alenivorno.it, που αποτελεί το επίσημο σάιτ της Λιβόρνο. Η ομάδα αγωνίζεται πλέον στην πρώτη κατηγορία της Ιταλίας και μετά από πολλά χρόνια τεράστια πανό με σφυροδρέπανα υψώνονται κατά τη διάρκεια των αγώνων της επαγγελματικής κατηγορίας. Οι οπαδοί της ομάδας θεωρούνται από τους πλέον ακληροποιητικούς αφού την άκρη του πατούν συνέπεια στην ποδοσφαρική ταξιδιωτικότητα. Θεωρείται ομάδα της εργατικής τάξης και μάλιστα είχε ξεπεράσει τα σύνορα της χώρας της, με αποτέλεσμα οι επιτυχίες να γιορτάζονται από τους προλετάριους σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η στήλη προσπαθεί να έρθει σε επαφή με τους οπαδούς της Λιβόρνο (προς το παρόν κολλάμε στο θέμα της γλώσσας, αφού ως γνω-

■ ΙΜΠΡΑΗΜ ΦΟΡΟΥΖΕΣ Τα παιδιά του πετρελαίου

Η καλύτερη ταινία αυτής της εβδομάδας έρχεται από το Ιράν, μια χώρα που ανέρχεται συνεχώς και σταθερά στο παγκόσμιο κινηματογραφικό στερέωμα. Η ταινία, αν και τυπικά απευθύνεται σε νεαρές ήλικες, είναι εξίσου αποκαλυπτική για όσους ενδιαφέρονται να δουν και την άλλη, τη σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού, τη ζοφερή φτωχεία που μαστίζει την Ανατολή και την τεράστια απόστασή της από την αναπτυγμένη Δύση.

Το σενάριο στηρίζεται στο μυθιστόρημα «Το μαύρο ποτάμι» του ιρανού συγγραφέα Αλί Σαλεχί και διαδραματίζεται σ' ένα φτωχό χωριό του νότου Ιράν, κτισμένο πάνω σε λίμνες πετρελαίου, στην περιοχή που έγινε η πρώτη γεώτρηση στη Μέση Ανατολή, δίπλα ακριβώς σε τεράστιες πετρελαιϊκές εγκαταστάσεις ιδιωτικής εταιρίας. Οι κάτοικοι ζουν σε απόλυτη ένδεια, με τους άνδρες μεταναστεύοντας σε θέρετρα στην Κασπία θάλασσα και τις γυναίκες να μαζεύουν παράνομα σε τοπικούς κουβάδες υπολείμματα πετρελαίου που πουλούν στη διπλανή πόλη για ένα κομμάτι ψωμί. Ενας πιτοιρικός αγωνίζεται να σώσει από τον τοκογλύφο τη μοναδική περιουσία της οικογένειάς του, ένα μουλάρι...

νάστες στο Κουβέιτ και τις γυναίκες να μαζεύουν παράνομα σε τοπικούς κουβάδες υπολείμματα πετρελαίου που πουλούν στη διπλανή πόλη για ένα κομμάτι ψωμί. Ενας πιτοιρικός αγωνίζεται να σώσει από τον τοκογλύφο τη μοναδική περιουσία της οικογένειάς του, ένα μουλάρι...

Αρτιά ταινία, από κινηματογραφική και σεναριακή άποψη, αποφεύγει το μελό, εσπιάζοντας στις μεγάλες ταξίκες αντιθέσεις και το ρόλο των πετρελαιϊκών εταιριών, «δείχνοντας» ταυτόχρονα στη θεσητή ενών άγωστο κόσμο που εγκυμονεί τις συγκρούσεις και τις μεγάλες ανακατατάξεις του μέλλοντος.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγλαούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάου 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚή ΕΠΙΠΡΟΠή

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣÝΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝÓΜΟ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεό

KONTRA

Φλέγεται η Ισπανία

Προτιμήσαμε να πούμε την ιστορία με φωτογραφίες. Γιατί εν προκειμένω στις φωτογραφίες βρίσκεται η ειδηση. Στις φωτογραφίες που με τόση επιμέλεια έκρυψε το σύνολο του ελληνικού Τύπου.

Ειδηση δεν είναι ότι ένας μεγάλος βιομηχανικός ομίλος αποφάσισε να κάνει μαζικές απολύσεις. Ειδηση είναι ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασαν οι εργάτες.

Στην περίπτωσή μας, ο ομίλος είναι τα κρατικά ναυπηγεία «Ιθάρ» στην Ισπανία. Η κυβέρνηση του «σοσιαλιστή» Θαταπάτερο αποφάσισε να τα «ξεγίνει» με μαζικές απολύσεις. Οι εργάτες δεν αποδέχτηκαν το σχέδιο Θαταπάτερο και αντέδρασαν όπως βλέπετε στις φωτογραφίες. Αποφάσισαν να γίνουν...

«γνωστοί άγνωστοι προβοκάτορες». Φόρεσαν τις φόρμες και τις κάσκες τους, κάλυψαν τα πρόσωπά τους με κουκούλες και μαντήλια, ετοίμασαν μεγάλες ασπίδες από στρατζαριστή λαμαρίνα, εφοδιάστηκαν με μεγάλα μπουλόνια και σφεντόνες, έβγαλαν μερικά κλαρκ για να μπορούν να κουβαλούν εύκολα υλικά για την κατασκευή οδοιρραγμάτων και όταν τέλειωσαν τις εποιμασίες βγήκαν στο δρόμο για να αντιμετωπίσουν την Αστυνομία.

Η πρώτη σύγκρουση έγινε στο Σαν Φερνάντο του

Κάντιθ, στο νότο της Ισπανίας. 1000 εργάτες συγκρούστηκαν με τους μπάτσους στήνοντας μπλόκα στους κεντρικούς αυτοκινητόδρομους. Δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες οι μπάτσοι, μπουλόνια και ρουλεμάν οι εργάτες. Η σύγκρουση κράτησε 4 ώρες και ο απολογισμός ήταν 9 τραυματίες (7 εργάτες και 2 μπάτσοι). Την άλλη μέρα νέα μπλόκα και νέες συγκρούσεις στο Κάντιθ, ενώ στο χορό μπήκαν και οι 3000 εργάτες στα «Ιθάρ» του Φερόλ, που απέκλεισαν τον αυτοκινητόδρομο βόρειας πρόσβασης στην πόλη και ύστερα διαδήλωσαν στο Δημαρχείο.

Μια μέρα μετά ήταν η σειρά των Βάσκων στο «Ιθάρ» του Σεστάρο (Μπιλμπάτα). Οι συγκρούσεις εκεί ήταν ακόμα πιο άγριες και οι τραυματίες εργάτες έφτασαν τους 16 (ανάμεσά τους και ένα σοβαρά τραυματισμένος στο μάτι από πλαστική σφαίρα). Οι ξενοδοχοϋπαλλήλοι τους συμπαραστάθηκαν με δίωρη στάση, ενώ την άλλη μέρα οι συγκρούσεις γενικεύτηκαν σε πολλές πόλεις της χώρας. 25.000 διαδήλωσαν στο Κάντιθ, 23 τραυματίστηκαν στη Σεβίλη (20 εργάτες και 3 μπάτσοι), στις φλόγες τυλίχτηκε το Μπιλμπάτα. Οι 11.000 εργάτες των ναυπηγείων σε 10 ισπανικές πόλεις απαιτούν συνολική λύση χωρίς απολύσεις και τη διεκδίκιον στο δρόμο, μαχητικά. Ο Θαταπάτερο ήδη σύρθηκε σε διαπραγματεύσεις και η μύτη του έπεισε.

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Η εξαίρεση και ο κανόνας (2)

Την προηγούμενη εβδομάδα η στήλη ασχολήθηκε με την είδηση για τον βασανισμό Παλαιστίνιων και Αφγανών προσφύγων από νταβραντισμένους καταδρομείς σ' ένα νησί του Αιγαίου. Υποστήριξε ότι τέτοια φαινόμενα δεν αποτελούν την εξαίρεση, όπως δήλωσε ο στρατιωτική πυγεσία, διατάσσοντας αμέσως διοικητική και δικαστική έρευνα, αλλά τον κανόνα. Έναν κανόνα που δεν βλέπει το φως της δημοσιότητας, διότι καλύπτεται από την εθνική ομερτά. Εξαίρεση, γράφαμε, αποτελεί η δημοσιοποίηση κάποιων από τα άπειρα τέτοια περιστατικά που συμβαίνουν σε όλη την έκταση των ελληνικών συνόρων, στεριανών και θαλάσσιων.

Την ώρα που η «Κ» βρισκόταν στο τυπογραφείο, έγινε γνωστό ένα ακόμα γεγονός που επιβεβαίωσε τις απόψεις μας. Το Μάρτι του 2002 δύο καταδρομείς συνέλαβαν έναν 67χρονο Αλβανό που περνούσε παράνομα τα σύνορα. Τον ξυλοκόπισαν άγρια και στη συνέχεια τον σκίωσαν όρθιο, τον έβαλαν να περπατίσει και ο ένας από τους δύο τον πυροβόλησε. Ο γέροντας υπεβλήθη σε χειρουργική επέμβαση αφοίρεσης νεφρού και μερική ππατεκτομή. Ακόμα δεν έχει συνέλθει και κυκλοφορεί με πατερίτσες.

Οι δύο Ελληναράδες βρέθηκαν κατηγορούμενοι στο Πενταμελές Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης, το οποίο τους απάλλαξε λόγω αμφιβολιών από την κατηγορία για τα βασανιστήρια, ενώ καταδίκασε σε ποινή ενός έτους με τριετή αναστολή εκείνον που πυροβόλησε, κρίνοντάς τον ένοχο για σωματικές βλάβες (η απόπειρα ανθρωποκτονίας ως κατηγορία είναι για άλλες περιπτώσεις).

Ο γιατρός που έσωσε τη ζωή του γερο-μετανάστη στο νοσοκομείο δεν κατέθεσε επικαλούμενος λόγους υγείας (αλήθεια, εξετάστηκαν οι πραγματικοί λόγοι της απουσίας του); Ιατροδικαστική έκθεση που να πιστοποιεί τον ξυλοδαρμό του θύματος ουδέποτε συντάχθηκε (γιατί άραγε δεν είναι υποχρεωτικό από το νόμο); Δεν υπήρχε καν μια έκθεση των γιατρών που τον υποδέχτηκαν και τον περιποιήθηκαν στο νοσοκομείο. Κλίθηκε μόνο ένας καθηγητής της ιατροδικαστικής, για να κάνει εκτίμηση από μερικές παλιές φωτογραφίες. Ε, δεν ήταν και μάντης ο άνθρωπος.

Ολα ήταν στημένα με τέτοιο τρόπο ώστε να «σταθούν» αμφιβολίες για την κατηγορία των βασανιστηρίων. Γιατί, βέβαια, η μαρτυρία του ίδιου του θύματος δεν μετράει, καθότι ανήκει στην... κυτταρικά κατώτερη φυλή των Αλβανών. Μέτρησε μόνο η απολογία των δύο Ελληναράδων, που κατέθεσαν ότι δεν τον πείραξαν καθόλου, αλλά εκεί που τον οδηγούσαν στο φυλάκιο της μονάδας τους... εκπυρσοκρότησε τυχαία το όπλο του ενός και η σφαίρα βρήκε τον γέροντα στο κέντρο της πλάτης. Τόσα και τόσα αστυνομικά πιστόλια και περιστροφά έχουν εκπυρσοκρότησει τυχαία, να μην εκπυρσοκρότησε και ένα FN ή G3; Η γκάμα των τυχαίων εκπυρσοκρότησεων έπειρε να συμπληρωθεί, για να εμπεδωθεί σε όλους μας η ιδέα ότι τα κορμιά των μεταναστών έχουν κάποιο είδους μαγνητικό πεδίο και τραβάνε πάνω τους όλες τις σφαίρες που φεύγουν κατά λάθος.

Αμφιβάλλει κανείς πλέον ότι η εξαίρεση και ο κανόνας είναι ανάποδα απ' ότι μας τα παρουσιάζει η συστηματική προπαγάνδα στην πατρίδα μας; Αμφιβάλλει κανείς ότι είναι η επίσημη πολιτική που έχει γεμίσει τα σύνορα με κυνηγούς κεφαλών,